

Szerkesztői iroda
és
kiadóhivatal:
Megye-ház.
Ide intézendő minden a lap
szellemi részét illető köz-
lemény, valamint az előf-
zetési és hirdetési díjak is.
A lap megjelen:
minden vasárnap.

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi és gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az „Eperjesi Széchenyi-kör”, a „Bartfai közművelődési egyesület” és a „Sárosmegyei gazd. egyesület” közlönye.

Előfizetési ár:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 kr.
Negyedévre 1 „ 25 kr.

Hirdetési díj:
Háromhasabos petütsor egy-
szeri hirdetése 5 kr., több-
szoros hirdetés jutányosabb
Bélyegdíj: minden hirdeté-
sért külön 30 kr.
Nyilt-ír minden sor 10 kr.

Igazságszolgáltatásunk.

IV.

Tudom, hogy sokan úgy a bírák, vala-
mint az ügyvédek közül is azt fogják mon-
dani felhozott állításomra, hogy az csak a
tapasztalatlan ember okoskodása, — mert
az úgy a maga természetében másképen áll;
pedig a kik ezt fogják mondani, avagy így
vélekednek fölölem, — igen fognak tévedni,
mert szerencsém volt mind a két teendővel
gyakorlatban megismerkedni és pedig jó
hosszu időközön át, — tehát állításaim gy-
akorlati tapasztalatokon alapulnak és nem a
puszta kombinációk szüleményei.

Láttam, hogy egy ügyes bíró egy dél-
előtt 20—25 sommás tárgyalást befejezett,
és azok közül háromnegyed részét itélettel is
ellátta; de láttam bagatel ügyeket évekig
húzni-halasztani, különösen akkor, a midőn
egyik-másik fél érdeke azt kívánta. Azért
állítom tehát azt, hogy a mai perlekedésünk
lassúságának kölesőnösen a bírák az ügy-
védekkel egyetemben az okai, pedig ez sem
nem üdvös, sem nem hasznos egyik pörös-
félre nézve sem; azért tehát igyekezni kell
úgy a bírának, valamint maguknak az
ügyvédeknek is, ezen slendrián eljárásnak
végét szakítani és a sommás eljárást gyorsá
tenni, mi által a jogkereső felekben fel fog
ébredtetni a peres eljárás iránti kedv, —
fokozódni fog az ügyvédek és bírák tekinté-
lye és a nép bizalma, — biztosítva lesz az
ügyvédek megélhetési lehetősége és szapo-
rodni fognak a kincstár bevételéi is. — ezen
kívül Magyarország kereskedelmi hitele
emelkedni fog; mert belátva a külföldi ke-
reskedő a magyar igazságszolgáltatás gyors
és biztos menetét, kedvvel fog a magyar
iparos és kereskedővel üzleti összeköttetésbe
lépni, mert nem fog rettegni, mint most,
hogy magyar emberrel üzleti összeköttetésbe
lépni annyit tesz, mint lutrit játszani; tehát

ezekért is igyekezni kell szakítani a régi
slendrián permenettel. Ezt követeli modern
haladásunk, ipar és kereskedelmünk fejleszté-
se, vagyoni gyarapodásunk, nemzetünk be-
esülése és hazánk boldogsága.

Ha úgy vesszük, a régi táblabírák kor-
szakában a sommás eljárás igen rövid, gyors
és biztos volt. Hajdanta a szolgabíró a som-
más ügyeket legnagyobb részben szóval intézte
el mindvégig és alig volt eset, hogy ezen
szóbeli peres eljárás a jogkereső felekre
igazságtalanul végződött volna; mert röviden,
de valószínű lett kimondva: hogy adós fizess,
vagy a kereső félnek igazsága nem lévén, a
per tárgyával elutasítatik és alperes a ke-
reset alól feloldatik.

Igazságügyünk gyors menetének van
még egy nagy és óriási oka és baja, mi úgy
a jogkereső felekre, ügyvédek és bírakra, de
nagy részben az állam igazságügyének ma-
gának is nagyon nagy hátrányára szolgál.
Ez nem más, mint az, hogy a bírák mint
ítélők és az ügyvédek mint a jogvédők kö-
zött nincsen meg a kellő tisztelet és egyetér-
tés. Sok bíró van, ki az ügyvédet méltány-
lós és az ügyek gyors menetének határozott
akadályozójául tekintsi s inkább a felekkel,
mintsem az ügyvédekkel szeret tárgyalni,
mert az ügynek tisztázására egyedül magát
tartja hivatottnak és viszont sok ügyvéd azt
hiszi magáról, hogy a peres ügy az ő be-
avatkozása nélkül egyáltalában el nem dönt-
hető s így a két, — igazságszolgáltatásunk me-
netét tisztázni hivatott elem — a helyett,
hogy a peres dolgokat röviden, jogosan és
törvényesen igyekezze lebolonyítani, a jog-
és hatáskör meghatározása miatt összetűznek,
egymást gyűlölik s nem egyszer személyes
bosszúból a perügy legnagyobb kárára, a
jogkereső feleknek okoznak legjogtalanabb
és legtörvénytelenebb hátrányokat.

Fájdalom, hogy ezen torzalkodások ha-
zánkban nagyon gyakoriak, pedig a bíró a

jogvédő nélkül egy fejlett államban nem lé-
tezhetik, sőt nem is képzelhető; ez a két té-
nyező a jogfejlődésre és igazságszolgáltatásra
annyira szükséges, miként a nap melege ta-
vaszszal a növény fejlődésére.

Nagy hiba nálunk az, hogy a jogvéde-
lemnek a jogos határa mind ez ideig megál-
lapítva nincsen, miként azok működési díja
sem; pedig ennek törvényhozási uton való
rendezése felette kívánatos és szükséges;
mert ha ez meg lenne, — megszűnnék a bíró
és ügyvédek közötti gyűlölködés és ellenszenv;
mert így tudná a bíró, mivel tartozik a
jogvédőnek s meddig terjed ennek hatásköre
és viszont a jogvédő tudná, hogy mily köte-
lességei vannak az elvállalt ügy védelmével
összekötöttén a bírával szemben.

Mi úgy látszik, nem akarunk teljesen a
Ázsiából öseinkkel hozott és nemzedékekről
nemzedékekre szakítani; nem akarunk,
vagy nem vagyunk képesek a civilizált és
a teljesen jogfejllett államok mintájára peres
eljárásunkat szabályozni, csak úgy tol-
dogatjuk-foltoztatjuk, mint a szegény em-
ber moly- és porette ruharongyaival tenni
szokott, — a mennyiben magának új ruhát
venni nem képes.

Mostani igazságügyi állapotaink bizony
igen kezdetlegesek és nem csak hézagosaik,
de igen hiányosak; tehát ezeken a bajokon,
hogy ha a többi civilizált nemzetek sorában
élni akarunk, okvetlen segíteni és pedig mi-
nél előbb segíteni kell, mert a jelenlegi
igazságügyi állapotaink tarthatlanok.

Bereghy Endre.

Külömfélék.

Királyi kegyadomány. Ó császári és apos-
toli Felsője iskola-építkezési célokra a felsőmíro-
sói hitközségnek 100 forint, a kányi hitközségnek pe-
dig 50 forint legfelsőbb segélyt adományozni méltóz-
tatott.

TÁRCZA.

Tetőn.

(Eugène Mannel után.)

A meredek, zord életösvényen
Haladtam feljebb, vánszorogva lassan;
Lelkem nem járt fenn, szédítő magasban,
De nem esuzott a ronda porba sem.

Sarkalt a tettrágy, hívó küzdelem;
Komor veszélytől, jött bár száz alakban,
Karomba bizván, vissza nem riadtam,
A mosolyt és a könyvet ismerem.

Tetőn vagyok már, utam mélybe megy,
Es széttekintvén, megdöbbenve látom,
Tátong az űr . . . előttem tuskés rög . . .
Eji kód sötétlen hömpölyög . . .
— El, félelem! vezérlé léptemet
Egy halvány fény a messze láthatáron.

Mig mámorban . . .

(Grün Anasztáz után.)

Mig mámorban önteleltem
Csüggttem égő ajakán!
Koporsóról, elválásról
Oly gyakorta álmodám.

S most, hogy néma sírján állok
Megtört szívem feldobog!
Mosolyára, szerelmére
S hő eszükjára gondolok!

Egy légy története.

Poivré ur jó és kopasz ember volt; ha csak jó
ember lett volna, okvetlenül elvész, de kopasz is
volt és e tulajdona menti meg, mint azt ezen élhető
történet végével látni fogják önök.

Daczára annak, hogy kereskedő, mégis becsü-
letes volt, és daczára hogy becsületes volt, napról
napra növekedett vevői száma és vagyona. Legjöv-
delmesebb speculációja első házassága volt, mert har-
minczöt éves korában elvett egy „hosszadalmas” öz-
vegvet, ki neki csengő talléroiban hozott vagy
100.000 tallért, s ki őt csak oly hévvel szereté, mint
előbbi két férjét. — Végre pedig, miután a becsü-
letesség, akármint szapuljon a világ, utóljára is meg-
leli jutalmát, Poivré ur csakhamar elveszté feleségét.

Ezen kellemes meglepetés után hősünk sietett
szívét és vagyonát egy bájos és ifju jó családból való
leány lábához rakni.

Poivré ur ekkor viselt a hátán vagy 50 tavaszt,
no meg néhány telet azonfelül. — Poivré asszony-
ság tán észre sem veszi a tavaszokat és teleket, ha nem
lett volna házukhoz egy fiatal unokaöcs járatos, ki
csak most került ki a „jogból” és nemrég nyitot
irodát.

Kedves és veszedelmes dolog egy fiatal nőre a
fiatal unokaöcs. Hogy is ne? Ismerték egymást még
gyermekkorukban, együtt játszottak és játékközben
tegezni kezdték egymást, a tegezés pedig a szerelem
nyelvének alapja. — Flourens Pál urinak pedig 24
tavaszon kívül volt szép fekete, sűrű haja, csinos
bajsa és lakott még szemében azon bizonyos édes
bágyadság . . . azon bizonyos . . . hisz értenek . . .

Poivré ur, mint valódi kereskedő, üzletének élt
egészen, Pál urfi pedig mint ügyvéd, egészen a szép
kis unokatestvérnek. — Es mindhármán boldogok
voltak, a kereskedő, mert üzlete gyarapodott, az
ügyvéd, mert oly ügyben plaidirozott, melynek végre

is diadalt vélt nyerhetni és Poivré asszony-
ság, mert barátság és szerelem ölelék át lágy karokkal.

Ekképen minden a legbékésebben folyt e békés
háziéletben, míg egy napon eszükbe jutott kirán-
dulást tenni a zöldre; kirándulás a zöldre! van-e
ennél ártatlanabb dolog? gondolá Poivré ur és vígan
utnak indultak.

A „Barbe” szigethez érve, egy árnyas és félreeső
völgyecsét szemeltek ki, s azzal kirakták élelmiszere-
iket s neki láttak a regelihez.

Poivré ur oly jónak találta a reggelit, hogy az
elkötött ételek és italok után esendes szunnyadásnak
boesátá eláradt tagjait.

A szerelem azonban nem aludt el, de még az
unokaöcs, de még az unokanéni sem, hanem a zöld
pázsitra ülve, a reggeli után kellemes felhevülésben
könyvet forgattak, hanem nem olvastak.

Meleg tavaszi nap volt, inger és gyönyörteljes,
langy szellő susogott a fák közt, a sűrű lombzatban
apró piros és zöld pontocskákat ragyogtak káprázatosan,
madarak szökeltek egymást keresve a galyakon, vi-
rágók esőkolóztak tavaszi szép piperéjükben és Poivré
asszony ruháját a csapongó szellő lágyan ide s tova
lebbenté.

„Emlékszik még,” — szólt az ifju, ki az „asz-
szonyt” már nem tegezte, — „azon kirándulásunkra,
melyet házassága előtt együtt tevünk? az is olyan
nap volt, mint a mai; ah, akkor ön még igen fia-
tal volt.

„Ezzel csak mostani vénségemre akar célozni?”
válaszolt az ifju nő.

„Ments isten, sőt ön most még fiatalabb, mint
akkor volt és szebb — sokkal szebb — mintsem ak-
kor volt” — tévé hozzá vontatva.

Poivré asszony mitsem felelt, hanem könyvét
térdeire tévé, egy pillanatra lesüté szemét és aztán
elmerengett a láthatár kékes végtelenségben, vagy vég-
telen kékjében. — Mi forrhatott lelkében? férje jó
volt s a megtévesztült előzékenysége, de ah! annak az

Felhívás sz. kir. Eperjes város közönségéhez! Hazánk alsó vidékeit megrendítő szerencsétlenség érte. A Tisza és mellékfolyóinak rohamosan megdagadt árja óriási területeket árasztott el, megsemmisítve a földműveléssel foglalkozó lakosság fűvelőjeinek összes gyümölcsseit és megfosztva őket a megélhetés lehetőségétől. A szerencsétlenek sorsa reménytelen volna, hanem számíthatnának jobb sorsban élő honfitársaik támogatására. A nagym. m. kir. Belügyminiszterium tehát az ország törvényhatóságaihoz intézett köriratával elrendelve a gyűjtést: városunk nemeslelkű közönsége kéri, hogy e célra adakozni s adományait a városi házipénztárba átadni kegyeskedjék, a hol azok közönséggel átvetetnek és jegyzékbe vezetnek. Eperjes sz. kir. város tanácsa 1887 évi június hó 30-án tartott üléséből.

Tannbrucki Braumüller Tivadar altábornagy őzolja, a 4. hadtest parancsnoka, e hó 26-án járt Eperjesen és Kis-Szebenben, az itteni helyőrséget inspiciálán. Az nap este nagy zeneszélye volt. Másnap szépség felé utazott a parancsnok.

Kinevezés. Magas L. eperjesi postafőnököt a közlekedésügyi miniszter Kassára a mozgó postához főnökül nevezte ki. A mennyire örvendünk e valóban megérdemelt kitüntetésnek, ép annyira sajnáljuk e derék és közkezdveltségű tisztviselőnek a távozását.

Dr. Vályi János, eperjesi görög kath. püspök július hó 13-án érkezett meg birtokára a vörös klastromba és naponta meglátogatja a Szepes-Ófalú melletti koronahegyűi fűdőt.

Átterés. Havlovék Vinezí kisaszony, Havlovék József városi építési felügyelő leánya, folyó hó 21-én az ev. templomban a r. kath. hitről az ág. ev. hitre tért át. Folyó hó 31-én vezeti oltárhoz a kisaszonyt, amint értesülünk, Nosz Gusztáv eperjesi ev. főgymnasiai tanár.

Az eperjesi kir. kath. főgymnasiumnál az egész évi rendes tandíj a jövő 1887/88. tanév elejétől kezdve a nm. vall. és közokt. m. kir. Ministerium 1887. júl. 15-én k. 28299. sz. rendelete szerint 18 frtról 24 frtra emeltetett fel. A tanév I. felére eső 12 frt mindjárt a felvételnél fizetendő, a II. félévi tandíj (12 frt) pedig 1888. január és február havában. Szegénysorsú tanulók, kik minden köteles tantárgyból (a tornázást kivéve) jó vagy jeles érdemjegyet nyertek, a tandíj fizetése alól, úgy mint eddig, ezáltal is felmenteni. A tandíjmentességet élvező szegény tanulók, hogy azt továbbra is megtartsák, kötelesek a rendes tantárgyakból egygyel több jó vagy jeles érdemjegyet felmutatni, mint előzőleg. Eperjesen, 1887. július 29. A kir. kath. főgymnasiai igazgatóság.

Anna-bájlublófürdőn. Anna-napot rendezés báljal ünneplik meg Lublófürdőn. Az ottani ifjuság rögtönözve, most is készületlenül hirtelen rendezte a táncmulatságot, melyen a fürdőző hölgyek teljes számmal jelentek meg. Az első négyest 20 pár táncolta. Tudósítónk futólag feljegyezte a következő neveket: Eggert Ilonka, Székács Melinda, Jenes Melánia, Krichmayer nővérek, Zalay Charlotte, Sontagh nővérek, Todorcska Anna, Sarvasy Margit, Eszt. Angela, Scholez nővérek, Kis Emma k. a stb. Továbbá: özv. Tuzentaler Sándorné, Krichmayerné, özv. Szarvasy Jánosné, Enyi Lászlóné, dr. Abel Jenóné, dr. Heinrich Gusztávné, Grötschel Imréné, Crosse Andrásné, Wiedersfann Nándorné, Szentiványi Adorjáné asszonyokat stb. A jökévd fokozódott a jó muzsika mellett s a kitarató táncos párokat csak a szigorú fűrdőorvos haragos vetője üzhette szét reggeli 2 órakor.

Bál helyett a fhalálba. Megrendítő szerencsétlenség történt e hó 25-én a bártfai fűdőben. Kas-

tál István — kiskvárdai földbirtokosnak családja — anyja és Iduna nevé leánya — egy miskolezi orvos kíséretében kirándultak a közeltekő regényes fekvésű Zboróra, hogy megtekintésék Rákócziak e történelmi nevezetességű sásfészkét. Mig a társaság a váron járt, addig a fiákeres erősen „elázott.” Visszamenet közben senki sem vette észre a kocsis tenetetlen állapotát, mert mindnyájan az Annabállal voltak elfoglalva s a nők ép azért siettek, hogy a bálra idejekorán elérkezessenek. A kocsis e közben elszundikált s magokra hagyta a lassú trabban ügöző lovait. A külföldben jámbor állatok egy lejtőhöz érve valamitől megijedtek, s egy pillanat alatt elragadtak. A kocsis felébredvén, a gyepelő után kapott, de már késő volt. A lovak vesztettül neki iramodtak a lejtős partnak. A kocsis zavarában és pityókos állapotában elveszté eszméletét és egyensúlyát, fejét ki bukott a lovak közé, kik rajta végig szágultak. A kocsisban ülő nők jajveszékelve és sikoltozva, minden áron ki akartak ugrani. Kastál Idona, nem törődve a veszéllyel, csakugyan ki is ugrott, de oly szerencsétlenül, hogy fejére bukott s azonnal eszméletét veszté. A szerencsétlen szép fiatal leány alig ért a fűrdőbe s rövid idő alatt kiadta lelkét. A dologban csak az a megmagyarázhatatlan, hogy a kocsisban ülők nem tudták a leányt kiugrásában megakadályozni!

Installáció. F. hó 26-án Anna napján Brú hl Menyihért alsó-szalókiplébános, Lesskó István esperes s országgy. képviselő által installáltatt. Az 50 személyre terített asztal nem volt elég befogadni a sok tisztelkedőt, de azért volt hely egész estig vigau volt a vendégsereg. Ad multos annos!

A gölya. Sárosmegye egyik főtisztviselőjének házában régóta diszelgett egy pléhgölya. Hogy miért került oda e vékonylábú de hosszúnakú és hosszú-eszű állat, az iránt megoszlanak a vélemények. Némelyik azt mondja, hogy hálából e gölya iránt, ki gyakrabban rászállott e házra: mások meg azt állítják, miként figyelmeztetésül lett oda állítva, hogy ne szálljon már oly gyakran oda. Legyen ez bármiként, elég ahhoz, e szegény gölya is áldozatul esett az eperjesi nagy tűzvésznek. Midőn a házfedel ujjonnan kiéptült — a gölya elmaradt. A háziur ugyanis — beavatottak állítása szerint — azt találta, hogy az eredmény ugyanez, akár ott van a gölya, akár nem, az áldás bizony el nem marad s gölya nélkül építette fel a házat. Nem úgy gondolkozott azonban a megyei központi tisztikar s különösen annak feje, a kedélyes tréfakban leleményes alispán. Ok egészen elvetették a háziur álláspontját s nem is annyira populacionistio — statistia, mint inkább historico-aesthetikai célt tartottak szem előtt, midőn elhatározták hogy a fűrdőben távollevő háziur véleményével és nézetével ellenkezőleg (normalis körülmények között rendszeren az ő véleményét szótkák kikérni s nézetét elfogadni) visszahelyezik a számított állatot őt megillető, jogos helyére. Dictum, factum. A gölya egész pompájában ott diszelg már régi helyén, csak az orra nagyon hosszú. Mi azt hisszük, ez azért van, mert megörölyt, hogy a házi ur oly könnyen akart rajta tudni s brachiummal kellett őt visszahelyezni!

Minő lesz a világitás? A városi utczák és terek világitását folyó évi augusztus hó 1-től Singer Lipót helybeli kereskedő bérleté ki és pedig oleosobban mint az eddigi bérő Werther Dávid, mert ezentúl óráukint és lángonkint a város csak 1²/₁₀₀ krt fog fizetni. Helyin volna, ha valaki a világitás ellenőrzésével bizatnék meg. Eddig rosz petroleumot és szűk kanócot használtak s az amúgy is piszkos lámpák még úgy sem pislogtak, mint a miskolezi kocsonya.

Szerencsétlenül járt orv-halász. Neurer István homonai lakos, — mintegy 30 éves nőten közmives mester, ki mint ilyen jó hírnévnek örvendett, Sztropkó vidéken — Belesén — munkát vállalván fel, f. hó 17-én délután elment az Ondava nevű folyóba dinamith-tal halászni, de ez nem tartozván mesterségéhez, szerencsétlenül járt, mert még mielőtt vízbe dobta volna a dinamithot, az jobb kezében elszűlt s azt annyira összeroncolta, hogy amputálni kellett.

Erőszakos kéregető. A tűzvész folytán tönk-rejutottak közül néhányan a helyett, hogy szorgalmas munkálkodás útján igyekezzenek a csapást helyrehozni, a koldulás könnyű mesterségére léptek és alávaló módon visszaélnek az emberek könyörületével. Így egy eperjesi lakos a Hegyalján követett el többnyire kihágást. Nevezetesen könyöradománygyűjtés közben mindig a hátán hordja a palinkás tonnat (!) s ha e miatt némelyek megrójják, azt adja válaszul, hogy kinek mi gondja rá. Sőt Tallyán egy tisztességes asszonnyal szemben tetteles bántalmazásra is vetemedett, mivel az igazolványát kérte elő. E miatt több napig ült a tállyai börtönben. Tallyáról Mádra ment, hol hasonlóan tett és járt. Nevét tudósítónk elfeledte feljegyezni, csak annyit jegyez meg, hogy az illetőnek igazolványát Bártfán állították ki.

A bártfai hid titka. Ezen a czimen irt a mi nap a B. H. bártfai levelezője jelentése alapján egy rejtélyes történetet. Egy bártfai kereskedő e hó 1-én késő e te menyén haza a közeli Ujfalú községből, az uton átvézető nagy fahid alól nyoszörgó, panaszos hangokat hallott. Lemászott a hid alá s ott nyakik iszapban egy embert talált, a legszörnyűbb állapotban, meztelenül s félig eszméletlenül. Ennek a szerencsétlen embernek most már sikerült megtudni nemcsak kiletét, de közelebbi viszonyait is. Ezek azonban nemhogy felvilágosítanak, hanem inkább még rejtélyesebbé teszik a történetet. — Évekkel ezelőtt Bártfán egy esinos fiatal leány, jómódu szülők gyermeke férjhez ment egy fiatal munkás emberhez. A házasság szerelmi házasság volt s nem is kételkedett senki a fiatalok boldogságban. Négy évig nem is zavarta meg semmi a család békéjét. Ekkor azonban a férj egy nap nyomtalanul eltűnt. Senki se tudta hová lett, nem vitt magával semmit, nem hagyott maga után semmi nyomot, egyetlen sor írást sem. Eleintén azt hitték, hogy valami bünténynek esett áldozatul s fiatal neje kétségbeesetten kerestette minden felé. Később azonban, mikor már felkutatták utána az egész környéket, akadtak néhányan, kik emlékeztek arra, hogy az eltűnt olyanfélet emlegetett előttük, hogy szeretne kivándorolni Amerikába. Felesége megsíratta az eltűntet, a többiek elfeledték. Ez év május havában egyszerre váratlanul előállott az eltűnt, csakugyan Amerikában járt s mint feleségének kijelentette, most is csak azért jött vissza, hogy elvájék tőle, mert odakünn az Oceánon tul van neki már más felesége s két gyermeke is. A szegény asszony, ki még mindig szerette férjét, eleinte vonakodott. De néhány nap múlva belátta, hogy férjét már csakugyan nem fogja magához téríthetni s beleegyezett az elválásba. Június 12-én meg is kapták az értesítést, hogy el van választva. A férj rögtön összeszed e holmiját, pénzt, elment Bártfáról, azzal, hogy utazik vissza Amerikába. Azután megint nem hallottak felő hetekig. Már mindenki azt hitte, hogy a kalandos ember megint tengereken vitorlázik, a mikor újra hírt hallottak felőle a bártfaiak és pedig közvetlen közelből: ő volt az az ember, kit a bártfai kereskedő az országuti hid alatt megtalált. Most szüleinel, ott, fekszik ágyában, életéhez semmi remény. Itt beszélte el, hogy mióta elvált a feleségétől, június 12-től fogva, volt a

unokacsnek arca oly érdekesen halvány, haja ébensötét és szeme oly lángoló volt, — férje gazdag volt, ki nejeinek kényelmes söt fényes életet biztosított, de jaj! a nap oly tüzesen sütött le a bársony pázsitra, a susogó szellő annyit illatot hordott szárnyain, a légben anyit ismeretlen, sejteltelen, rejteltelen bűgő dal zúgott-búgott fűből fűbe, fűből szivba. — Szegény jó Poivre minden, összeesküdött ellened.

„Emlékszik még?” — folytató Pál, „midőn önt először láttam báli ruhájában? hogy állt az önnök, milyen fehér és milyen rózsás volt akkor!”

„Hát ma szerencsén vagyok?” — kérde a szép asszony.

„Dehogy az, dehogy az, ön ma hóféhérségű, mint egy havas, igen, mint a Montblanc, melyet rózsafelhők borítanak el.”

Poivre asszony erre a „havas” hasonlatra argumentummal felel és ledobta kebléről az irigy sált, hiszen olyan meleg volt!

Mindkét hősünk szívét valami édes, lágy meleg érzés fogta el. — A pázsit oly puha és lágy volt, a szellő, mely egymáshoz közeledő fejeik körül sutto-gott, oly szerelmesen remegő acceordokat hallatott, a piczi madarak a rügyöző galyak között úgy esókolóztak, aranyos rovarok zsongtak-bongtak a légben és — Poivre bácsi irgalmatlanul hortyogása.

„Milyen jó itt ülni ön mellett ebben a szép langyos szellőben.” — mondá halkán Pál.

Poivre asszony lesütött szemmel hallgatott, — nem felelt semmit, de lecsüggő karját a fellüktető vér rózsapirosra pirkasztá s a hamis szellő kedvét lelta a szép nő szeszélyes fűrtjeit esókolózva oda-oda dobni, a fiatal ember égő ajkaikoz.

És a madarak énekeltek vala és zsongtak vala a rovarok és hortyogott derekasan a — férj.

„Louise” — szólt az ifju, bizonyos rózsás kezét megragadván, mely hiába igyekezett a kedves fog-

ságból kimenedni — „Louise” most egészen boldog lehetnék — ha . . .” itt megakadt.

„Végezze be Pál, — telet sutto-gva Poivre asszony.

„Ha — ha szabad nő volna.”

A fogolykéz hirtelen szóttörte bilincseit.

Pár perc némán tünt el, mialatt Poivre asszony szemét alvó férjén pihentette, kinek kopasz feje és piros poszgas arca, óriási pipaacsént tünt fel a viruló réten s az a pihenő tekintet aztán állott erre a halvány . . . erre a lángoló . . . szóval erre a haszontalan Pálra s egy akaratlanul, halkán el-ejtett:

„Fájdalom!” susogott végig a szellőben, de olyan halkán, hogy Pál se hallhatta meg. . . nem halotta, az igaz, de — eltalálta — ezek a fiatal fickók ily esetekben igen találékonyak.

„Mert nem bir ön engem szeretni!” szólt most feléje hajolva.

És azzal visszarabolta a szőkevény kezét, a két arcz közelebb . . . közelebb jött egymáshoz . . . az egyiknek lángoló szeme találkozott a másiknak könyvedves szemével és — mindketten hallgattak és mindketten nagyon jól értették egymást.

S a madár dalba a rovarzsongásba oly egészséges boldogsággal vegyült a férj hortyogása.

Poivre asszony nem akart roszat eselekedni, becsületérzése élénk és finom volt; anélkül, hogy férjét szerelimmal szeretne volna, tisztelte őt, s pedig igazán s életét áldozta volna fel inkább, semhogy iránta való kötelmeit tudva megsértse, tudva! de mit tudott ő most magáról?

Csak azt tudta, hogy a madarak esókolóztak, hogy a szellő édes hamisságokat sügött körülötte, hogy az a tüzes szemű ügyvéd oly jelesen védi „ügyét,” és hogy egy valaki közel hozzájuk iszonyatosan hortyog.

Szent isten! úgy hiszem, itt keveset lehet tudni! — És máris édes borzadás futott végig testén, lelkén,

elméjét boldogságos sötétség kábitotta el és lankadó pilláira gyönyörteljes felhő nehezedett.

De egyszerre csak! . . .

Ezek a legyek valóban kiállhatatlan állatok, nincs előttük semmi szent, sem a fehér ablakfüggöny, sem a fris hus, sem a párolgó tej, sem az ártatlanság boldog álma.

E szentségtelen legyek egyike már néhány perc előtt bongott három hősünk csoportja körül, s kérészt magának zsákmányt, kire lecsapjon. Eleinte Poivre asszonyon látszott kedve telni, de futólagos érintés után visszazállt a légbe, s midőn egy ragyogó fehérségű s fényesen kicsiszolt globust, mely békés nyugalmában ott hentergett valami nagy alak képesében a fű közt, mondom, midőn erre akadt, azonnal rá is telepedett.

Ez a globus Poivre ur kopasz feje volt.

„Louise” — folytató most Pál szenvedélyesen — „én önt már régóta szeretém, a nélkül, hogy ön tudta volna.”

A nő már felelni akart, midőn a nyugalmában megzavart alvó, álmában kezével protestálni igyekezett a légynek toladó boldogítási politikája ellen. — Louise véletlenül odatekintett s kezét hirtelen kivoná Pál kezéből.

„Louise,” kezdé ez ujjal — „én önt szeretem, szeretem most is.”

Louise akaratját már hanyatlani, erényét sülyedni érzé, midőn az elzavart légy nagy konokul ujjal rácsap a kedvelt gömböczre.

Poivre ur hadonászni kezdett kezével s fejét álmában felkapta.

Poivre asszonyág visszavonta sálját a hófehér kebelre.

„Louise, hallgasson rám” — mondá Pál lázas hangon — „engedje, hogy önt szeressem, engedje hogy” . . .

hid evett kerül csak a háború történ

kiváló színtő bálók üstök Ragyo kütő mas a Bártfai jelensé ezidén körülm animő első a Bártfai bájos Margit zónét Topsech onát R rosmar Sztráda czenből Zsigmo Beöthy Aranka ből, Ba neveit piezium renditet asszony Bizonyá gazdag nyi szö alak azo volna r közönség volna az vendég. Hetni Ka Hogy a esakis a lálkozás midőn a keu már A bálai által lett

Elj us 24-ké mert a mult júli szerte e ügyelő a szedi le dának m resztül. közöltess réseknek felben l nak egy adót, mu

De feje, pic kezdé az fejen, ho érthette s sokáig de Poiv a légy áll kezével na morzsola Hálát Aztá mesen ki szétnézett Két egymástól mányán.

„Lám hogy köny De” Mité Moli Tán Nem savantes Ugy kissé felüd A 4. Nos Kezd Nagy Trissotin t

„Jó, je tovább.” Ujra adni, melye

„Ujra adni, melye

„Ujra adni, melye

„Ujra adni, melye

„Ujra adni, melye

„Ujra adni, melye

„Ujra adni, melye

„Ujra adni, melye

„Ujra adni, melye

„Ujra adni, melye

„Ujra adni, melye

„Ujra adni, melye

„Ujra adni, melye

„Ujra adni, melye

„Ujra adni, melye

„Ujra adni, melye

„Ujra adni, melye

hid alatt s azóta július 1-ig, tehát 20 napig nem evett egy falatot sem. Hiába faggatják, hogy hogyan került az iszapba, arról fogalmat sincs. Anyját folyton csak arra kéri, hogy vigye vissza a fahid alá, ott nem háborgatta senki, sokkal nyugodtabban lehetett. Szép történet, csak hogy a bártfaiak mitsem tudnak róla.

A bártfai Annabál. Az Annabál ezidén oly kiválóan sikerült — írja levelezőnk. — hogy az ember szinte hajlandó lenne hinni, miszerint a bártfai Anna bálok régen veszendőbe ment tündöklő csillaga új üstökösként ismét megjelent Bártfa azurkék egén. Ragyogó hölgykoszorú, pezsgő élet, széles jó kedv, kitűnő zene. — szóval minden találkozott, ami alkalmas arra, hogy a bál sikerét megállapítsa. És ami Bártfán a szép asszonyok furdójában, oly ritka jelenség volt addig, t. i. a táncosok többsége, ez ezidén szintén kiváló módon érvényesült. Hogy ily körülmények közt a hölgyek jól mulattak és az animó a tetőpontra ért, — ez természetes. — Az első négyest 34 pár táncolta, oly szám ez, mely Bártfa báli krónikájában évek óta el nem érte. A bájos táncosnők között láttuk: Benigny Zelmát és Margitot Iglórlól, Dalmady Rozsát és Dalmady Gyözőnét Budapestről, Jamniezky Sándornét Budapestről, Töpscher Ilonkát Iglórlól, Tirsér Irént és Windt Leonát Rozsnyóról, Pallay Lajosnét Nagyváradról, Vörösmarthy Jolát Budapestől, Domonkos Juliskát és Sztráda Vilmat Tisza-Roffról, Tóby Juliskát Debreczenből, Schleiminger Bellát Bártfáról, Szűnyogh Zsigmondnét Debreczenből, Van der Nath kisasszony, Beóthy Malvin, Gr. Ráday Eszter, Toszt Ilka, Mayer Aranka Szegedről, Roskoványi kisasszony K-Szebenből, Bánó Erzsikét, Bóth Annát és másokat, kiknek neveit itt felsorolni lehetetlen. A bál igen rosz auspiciumok közt vette kezdetét. Hisz mindenkit megrendített azon borzasztó sors, mely Kastal Iduna kisasszonyt egy nappal előbb oly kérelmetlenül sújtotta. Bizonyára halottak már, hogy ezen úrhölgy, ki egy gazdag és tekintélyes kis-várdai földbirtokos eszményi szép leánya volt, a zborói expedíció alkalmával a kocsiból kiugrott és oly súlyos belső sérüléseket szenvedett, hogy ezek következtében néhány óra múlva meghalt. Ott fekszik most kiterítve a kedves alak azon ruhában, melyben az Anna bálon kellett volna ragyogni! Mélyen megrendült a furdó egész közönsége, hisz alig volt ember, ki nem ösmerte volna az alföldi eme szép virágát, alig volt furdóvendég, kinek nem lett volna alkalma gyönyörködni a Kastal Iduna bravúrral eléjtszótt magyar nőtáiban. Hogy a bál mindenek dacára oly jól sikerült, ezt csakis a fent felemlített körülmények szerencsés talákozásánál lehet tulajdonítani — Reggeli 5 óra volt midőn a táncterem kiürült és a távozók a sétaterem már találkoztak a kurának élő furdó vendégekkel. A báli rendezősi tiszt ezidén is Podhorányi Nándor által lett a nála már megszokott ügyességgel betöltve.

Elrendelt végrehajtás. Tudjuk, hogy május 24-kétől július 20-ig a végrehajtás fel volt függesztve, mert a nemzet fázis a legszebb jogát gyakorolta. Elmult július 20-ika, kiadatott a rendelet, hogy ország-szerte exekválni kell. „Azonnal intézkedjék adófelügyelő ur”, ezt üzeni Tisza. Az állam az első. Az szedi le a tejfölt, a hitelezők elviszik a turót, a gazdának marad a savó. Ezért dolgozott egész éven keresztül. „A záloglás mindenütt és kivétel nélkül eszközöltesse” így szól a — kegyelmes úr. „Az árveréseknél megkezdéséhez az ez évi augusztus második felében hozzáfogni lehessen” folytatja mindent hajtának egyszerre. Tisza kiadja utasításba: folyó félévi adót, mult évi hátralékot, hadmentességi díjat, szülő-

De most a légy oly keményen csapott a makacs fejre, piczi szárnyával oly derekasan csiklandozni kezdé azt, s oly hevesen bongott azon az ostoba fején, hogy Poivré ur, ha a légy nyelvet ismeri, megérthette volna szavait: „Ébredj már filkó, hisz elég sokáig dolgozom: ébredj!”

Poivré ur halálig boszontva, kizozva, ingerelve a légy által, először fölemelte fejét, s aztán jobb kezével nagyot csapva homlokára — alaktalan tömeggé morzsolá a szegény állatot.

Hálátlan!
Aztán felült helyében, nagyot ásított, kényelmesen kinyújtózott és aztán... no végre! aztán szétnézett maga körül.

Két társa tisztességes távolban helyet foglalva egymástól, mozdulatlan némasággal csüggött olvasmányán.

„Lámesak,” szolt Poivré ur — „ugy látszik Pál, hogy könyved igen érdekes.”

„De — miért ne?”
„Miféle könyv az?”
„Molière.”

„Tán a „meggondolatlan!” („l'Étourdi”).
„Nem, hanem az „okos nők” — (les femmes savantes).”

„Ugy hát csak folytasd, a hol elhagytad, ez kissé felüdit az álom után; hol is hagytad el?”
„A 4. felvonás harmadik jelenletében.”
„Nos?”

„Kezdem hát a jelenet elején:
„Nagy újságot fogok önnek mondani” itt t. i. Trissotin beszél.

„Jó, jó, hiszen tudom, hogy nem te — csak tovább.”

„Ujra kezdem: Nagy újságot fogok önnek mondani, melyet ön álma miatt nem tudott meghallani.”

dézmaváltságot, víz-szabályozási költséget és minden egyéb, a közadók módjára beszedendő tartozásokat. Nincs pardon. Még jobb azoknak, kiket elvert a jég, előtött a víz, vagy leégett a tűz. Ok nem exekváltnak — egyelőre. Mig a káruk nincs megállapítva.

Közsegeink tüzendészete. Nem vagyunk az alföldön, közsegeink legnagyobb része nem épül házosszigeletre, meg lehetős távoltságban állnak beltekükön s legtöbb esetben nem is forognak tűz alkalmával oly veszedelemben, mint az alföldi községek. A mi közsegeink legtöbbjében tehát, nem is látjuk feltétlenül szükségesnek a feeskendőknek beszerzését; de annál inkább kell követelnünk a helybeli viszonyoknak megfelelő tüzendőri szabályoknak szigorú betartását, hangsúlyozva mondjuk: annál inkább most, midőn az aratás kezdődik, az élet a csürbe jön s kezdetét veszi, hogy ugy mondjuk, a „tűzszáson.” Ideje volna a közigazgatási hatóságoknak minden késedelem nélkül már most intézkedni s a esendőrségnek szigorúan utána nézni, meg van-e minden háznál a szükséges létra, víz a közelben, a hosszú rudra erősített tűzbál stb.; mert késő lesz majd a katasztrófa után a sok böles hivatalos intézkedés és kupaktanási nagytekintetű okoskodás s rekrimináció!

A czeméthei vendégek (Harmadik kimutatás.)
Golánski Victoria Budapest, Galatsik Aranka Eperjes, Pap József ügyvéd Budapest, Glosz Károlyné Valéria Eperjes, Glosz Lenke Eperjes, Glosz Sári Eperjes, Ziegler Mária Eperjes, Br. Fleischhaecker Hermin öz. Bécs, Br. Fleischhaecker Hugo Bécs, Br. Fleischhaecker Ilona Bécs, Schönfeld Húgóné Eperjes, Mosánszky Győző Eperjes, Mosánszky Antónyi Paula Eperjes, Mosánszky Olga Eperjes, Váth Mathilde Stuttgart, Kádás-Saárosvy-Kapeller Paula Eperjes, Kádás Miklós Eperjes, Adler Anna Budapest, Vályi-Nagy Arthur öz. kir. százados Lőce, Tomka Agostonné Eperjes, Pap Erzsike Soóvár, Kuzmik Pál Budapest, Beindegner Karolina Eperjes, Öz. Walser Julia Lőce, Walser Gyula Lőce, Walser Anna Lőce, Farbaky Kintis Ilona Lőce, Kintis Emma Eperjes, Berzeviczy Albertné Budapest, Szecsányi Mária Budapest, Berzeviczy Albert államtitkár Budapest, Allandó vendég 39, ideiglenes 78, összesen = 117. Kelt Czeméthén, 1887. július 24-é. A furdói felügyelőség.

Magyar bányász sorsa Amerikában. Mint az Am. Nemzetőr-nek Plymouthból írják, Nauticoekben a bányászterületlenség majdnem a mindennapi rovathoz sorozhatók, főképen a Susquehanna Coal társulatnál. A mult hó végén a 4-ik Stope nevű bányában a gáz felrobbanása következtében 3 ember rögtön halálát lelte, 1 fiu pedig halálos sérülést szenvedett. A halottak közül egyik honfitársunk, Wirbina Lajos, (anyja után Bertoti) ki a fentnevezett bányában, mint segéd-bányász dolgozott. A szerencsétlenség reggeli 3 ókor történt és midőn 6 órakor napvilágra hozták őket, mindanyian iszonyu módon össze voltak törve, s testükről a ruha teljesen leeggett. A szerencsétlen véget ért Wirbina Lajos temetése é. hó 25-én történt. főt Kossalko József jelenlétében és valamenyi ott élő honfitársunk részvételével.

Középkola látogatók. A vallás- és közoktatásügyi miniszter, a felekezeti középkolák meglátogatására s azokban az állami főfelügyelet gyakorlására, illetőleg jelentéstételre az 1887.8. tanév tartamára a következő megbízottakat küldötte ki: a tiszai ág, hitv. egyházkerület főhatósága alatti késmárki, szepes iglói, roznyói, valamint a rimaszombati egyesület prot. főgymnasiumba; dr. Dunay Ferencz beszterezébányai; a nyiregyházi fő- és a miskolci alginmasiumba; Békési Gyula debreczeni; az eperjesi főgymnasiumba pedig Szieber Ede kassai tankerületi főigazgatót.

A bártfai furdó igen látogatott. Vannak vendégei mindenfelől: a fővárosból, alföldről, az ország sok messze tájáról, sőt még Amerikából is egy: William Hope. Becsből Paczor Stefanie, Tarnovból Keller Anna időznek ott. Főrangú hölgyek, előkelő birtokosnők, derék polgárnők, jó öreg urak, vidám fiatalok (mind a két nemből) igen nagy társaságot képeznek, örvendve, hogy az esős hűs időt kellemes verőfényes napok váltották föl. Az Anna-bál nagyban sikerült, de a Mátyi Lajosék satoralja-újhegyi veconyzenélével nem igen vannak megelégedve. Jobb volt a tavalyi zenekar, a Dobronyié Debreczenből. A tulajdonos Bártfa városára is van panasz, mert évről-évre nagy és díszes közönsége lévén: egy kicsit többet gondolhatna a renddel, tisztasággal. Az „édes forrás” el van hanyagolva, vize piszkos, fala rozszant, körülte az asztalok s padok korhadtak, mint ha nem volna fa elég. A tó vizén egy lyukas, ócska csónak van, holott több új és esinos sajka kellene oda. Szóval Bártfa szeme jobban ügyelhetne jól jövedelmező, szép furdójára.

Hurokra került. Róth Kati, egresi születésű zsidó asszony, nálunk is jól ismert amerikai ügynöknő, azzal kereste kenyerét, hogy a könnyen hívó paraszt vászoncselédet Amerikába csábította. Eget, földet ígért a jó, bolond, serdülő parasztlányoknak s elhitette velük, hogy Amerikában selyem, bársony, hintó, liberális kocsis, inas vár rájuk. Legközelebb K-Azar községben vette ki halóját s ottan öt serdülő hajadont, névszerint: Polyacsok Erzsót, Kmezc Annát, Dolyák Erzsót és Zsuzsit, meg Dgyugos Mariát horogra kerítette. A jóhiszemű leányok, akikre ugy látszik, hogy a prostitúció várt volna életfeladatul, teljes bizalommal adták oda magukat s összesen 238 frtnyi pénzüket Róth Katinak, akit anyjuk helyett már is m a m a n a k nevezgettek. A esendőrség a legenyé-mihályi vasuti állomáson tartóztatta le az igéretföldre szándékozó kis transzpottot s átadta kiábrándított végett az újhelyi járás főszolgabirájának.

Még egy kis humor az adófelszólamlásnál. Lapunk mult számában egy komikus jelenetről emlékeztünk meg, mely a most működő adófelszólamlási bizottság előtt játszódott le. Most ismét közlünk egyet. X helybeli mindenféle czikkkel foglalkozó kalmár, — ki egy félreeső utcában lévő bolthelyiségben árulgatja „Ólesó János” módjára arnezikkeit, az urnóktól kezdve le a mosogató szolgálóig, — szinte megjelent az adófelszólamló bizottság előtt. Am élve a gyanyóval, hogy nagyon megtalálják adóztatni: ügyvédét magával vitte, kinek az lett volna a teendője, ha nagy adót akarnak reá követni, szóljalon fel az adójavaslat ellen. X urnak csakugyan 800 frt utáni adó lett javasolva, a mit ő nagyon sokalt, megbízta ügyvédjét, hogy szóljalon fel a magas adójavaslat ellen. Az ügyvéd ur vázolta is a bizottság előtt X ur szomorú helyzetét, kire oly sok adót akarnak követni, holott ő nem is kereskedő, de csak szatócs üzlete van egy félreeső utcában. Ő — ugymond az ügyvéd ur — nem is vásárol árukat gyárosoknál mint más kereskedők, a kiknek aztán van is hasznuk az árukon, de árveréseken s helybeli kereskedőknel szokott, divatból kimment árukat összevásárolni. Azonban a bizottság az ügyvéd ur védelme dacára is indokoltnak találta X ur adóját 800 frt utániról — 1200 frt utánira felemelni. — Ejnye be jó!

Szintársulat. Selmeczbányán mozgalom indult meg, melynek célja, hogy a magyar színeszet a fel-földön állandósítsassék. A cél elérésére törekvő színpártoló bizottság Selmeczbányát és Beszterezébányát téli-, Zólyom, Rózsahegy, Liptó-Szt.-Miklós és Alsó-Kubin városokat nyári állomásokul tűzte ki s egyelőre színgazgatókat mellőzve, maga fogja egy szerződötendő, s szakértő művezetővel a társulatot szerveztetni. Cizme a szövetezetnek: „Felvidéki szintársaság” lesz s csupán a felvidékben működik. A kerületi városok mindegyikében színgyri bizottság alakul, a mely ellenőrzi a társaság működését s részére kedvezményeket eszközöl és érberletet gyűjt. A társaság 16—18 tagból fog állani s operettet nem ad. — Szép és üdös az eszme; őszintén kívánjuk, hogy a legszebb siker jutalmazza a fáradozók buzgalmit. Hát mi nálunk nem lehetne hasonló kísérletet tenni? Nem állhatna össze a ezétra Szepes, Zemplén, Ung és Máramaros?

Népfelkelési tisztai tanfolyam. Az ország egyes nagyobb városaiban tizenkét gyalogsági népfelkelési tisztképző tanfolyam nyílt meg, melyekre összesen 215 aspiráns lett behíva. E számban az egyes városok következőkép vannak képviselve: Szabadka 23, Újvidék 23, Pancsova 11, Kassa 17, Lőce 12, Pozsony 18, Beszterezébánya 14, Sopron 14, Pécs 18, Kolozsvár 35 Brassó 20, Zágráb 20. Mi tőlünk senki. (!) E tanfolyamok, mint az előzők, három héttig tartanak s az utolsók lesznek ebben az évben. A jövő tavaszra ugyan újabb kurzusokat helyeztek kilátásba a honvédelmi miniszter, de azokra aligha kerül sor. Az eddig kiképzésben részesültek ugyanis teljesen fedezik a mostani szükségletet, jövőre pedig a szabadságot állományu vagy elbocsátott tisztteket nevezik ki a népfelkeléshez.

Az eperjesi jogakadémián az 1887. tanévre a beiratások 1. é. szeptember 1-től 8-ig eszközöndők; az előadások pedig szeptember 9-én veszik kezdetüket. A jogakadémiai hallgatók vallásfelekezeti különbség nélkül részesülhetnek a collegiumi kedvezményekben fennálló convictus és alumneum kedvezményeiben (az ezekre nézve megállapított díjak, — mindig félvenként érve, — a következők: alumneum ebéd és vacsoráért 25 frt, convictusi ebéd és vacsoráért 31 frt, alumneum ebédért 13 forint, convictusi ebédért 19 frt.) az erre érdemesek igényt tarthatnak a Collegium által évenként kiosztatni szokott több és tekintélyes összegű ösztöndíjakra; valamint a szegénysorsnak a jelentékeny alapítókéval rendelkező „Jogász segély-egylet” támogatására számíthatnak. Megjegyzetük végül, miszerint ugy a jogakadémiai ifjúság, mint a collegiumi nagy könyvtár a hallgatók részére rendelkezésre állandó. A 1. é. május hó 6-án dühöngött tüzvéz pusztításai után a collegium épületének helyreállítása azonnal megkezdetrén, ez mielőbb elkészül, s így ennek következtében a jövő tanév rendszeres megkezdése hátráltatva nem lesz.

Az eperjesi tanonc-iskola, melyet a város állami segélyvel tart fenn, négy évfolyamúvá fejlődött már; de népszerűvé még nem vált. Az igazgatói tisztet teljesítő Lévy István főgymnaziumi tanár közönnnyel vádolja az iparosokat, egyeseket pláne rosszakarattal. S hogy panaszai nem alaptalanok, bizonyítja a statisztika. Az iskolában év végén 221 tanonc volt s ezek közt 98 nem mutatott föl kielégítő eredményt. Az összes mulasztások pedig 3802 órára rúgnak. Jó volna, ha a városi hatóság is szigorubbann venné a dolgot. Annál is inkább, mert a tanoncok többsége irni-olvasni is alig tud; tulnyomó része pedig (221 közül 168) a magyar nyelvet sem bírja, 164 tanonc csak tótul beszél. S ha az iparosok és szülők nem bírják fölfogni, vagy nem akarják önként szolgálni a gyermekek érdekeit, kényszeríteni kell őket.

A regále, a kormány abban állapotott meg, hogy a regálet, különösen az italmérsi regálet nem a községeknek, hanem az államnak váltja meg. A legutóbbi hetekben az italmérsi regálenak mostani jövedelméről kimutatást készítettek. Különben az egész ügy, kivált annak pénzügyi része, oly kezdetleges stádiumban van még, hogy a pénzpiacznak e czélból való igénybevételről még sokáig nem lehet szó.

Párbajügyet fog tárgyalni e napokban a kassai kir. törvénszék. Adler Manó forró-énesi és Re-

halász. Neurer éves nőten kö- évnek örvendett, munkát vállalván Ondava nevű fon- tartozván mes- hég mielőtt vízbe kezében elsült s mputálni kellett. sz folytán tönk- hogy szorgalmas sapást helyreép- léptek és alá- könyörületével. ljan követett el öradaménygyűjt- palinkás tonnat k, azt adja vála- tallán egy tiszt- bántalmazásra it kérte elő. E önben. Tallyáról árt. Nevét tudó- yit jegyez meg, an állították ki. en irt a minap a e alapjin egy kedő e hó 1-én italu községből, avósörgő, pana- hid alá s ott eszörnyűbb álla- nul. Ennek a erült megtudni t is. Ezek azon- n inkább még évekkel ezelőt szülők gyermeke berhez. A há- is kételkedett évig nem is za- Ekkor azonban ki se tudta horá- hagyott maga t sem. Eleintén esett ádozatul s minden felé. Ké- utána az egész mlékezték arra, ottük, hogy sze- sége megsiratta év május havá- tnt, csakugyan elmentette, most jék tőle, mert ar más felesége, ki még mindig e néhány nap- gyan nem fogja elválásba. Ju- hogy el van- zed e holmiját, y utazik vissza ak felé hetekig. s ember megint t hallotak fe- zelből: ő volt ő az országuti an, ott fekszik szélte el, hogy l fogva, volt a

el és lankadó

n állatok, nincs kfüggöny, sem az ártatlanság

r néhány Perez körül, s kere- apjon. Eleinte s, de futólagos midőn egy ra- globust, mely ami nagy alak dón erre akadt,

e volt. szvenvedélyesen nélkül, hogy

nyugalmában alni igyekezett sája ellen. — irtelen kivónó

önt szeretem,

ényét sülyedni onokul ujjolag

ezével s fejét

ját a hófehér

dá Pál lázas ssem, engedje

viczky István budaméri földbirtokosok Kassán a múlt évben a Schifbeck-féle kávéházban hevesen összeszólköztek, melynek kihívás lett a vége. A felek Eperjesen a tisztikaszinóban verekedtek meg. Adler segedéi Majláth István és Barthos Andor, Reviczky: Hardenberg Oszkár gr. és Bárczay Lajos voltak. Mind a két fél súlyosan megsérült. A törvényszék Adler és Reviczkyt párbajdal vétsége miatt helyezte vád alá.

Megölte a párbajban! Alig mulik el egy hét, hogy párbajról ne olvassunk a napilapokban. Most, alig egy hó alatt a harmadik halálos kimenetelű párbaj ment végbe hazánkban. Egyik fél azt mondja: „Ezt nem akartam”, mikor látta, hogy ellenfele halálosan találva összerogyott s rögtön meghalt; a másik haldokló ellenfeléhez sietett s öt utolsó vonaglásában megölette, megcsókolta; a harmadik meg a párbaj halálos lefolyása után egyenesen a rendőrséghez hajtatott, hol magamagát följelentette, hogy elítéltesék. De ezzel egyik sem adta vissza ellenfelének az életet; ezáltal nem vigasztalta meg a kesergő szülőket s testvéreket. S vajon van-e reményünk, hogy a párbajok megszűnnek? Erre az a feleletünk, hogy a mai viszonyok közt egyáltalán nem lehet rá kilátásunk. Miért? Mert a törvény, bátran mondhatjuk, előmozdítja a párbajozást, habár másrészt tiltja is azt. Hogyan? Megmondjuk. Ha valaki megsért minket szóval, vagy tettel s mi nem hívjuk ki őt párbajra, hanem a törvény oltalmát veszszük igénybe, bepereljük őt becsületsértésért, a törvényszék elítéli őt 50 frt fő- és 10 frt mellékbüntetésre; s ezzel a dolog el van intézve. Becsületünk pedig, a mai társadalmi viszonyok szerint nincs helyreállítva, mert nekünk a sértő felt párbajra kellett volna kihívunk, mit általánosság miatt nem tettünk meg. Ha más esetben megsértetvén, a sértőt párbajra hívtuk ki s ő megsebez, vagy megöl minket, igaz, elítéltetik államfogházra; de oly enyhe a büntetése, hogy kényelmes szobába helyeztetik, uriasan él s büntetésének része rendszeren elengedtetik. Ezen a becsületsértésért s a párbajozásért kimért enyhe büntetések mozdítják elő leginkább a párbajozást. Lönne csak a becsületsértésre s a párbajozásra igazán szigorú büntetés kimérve, s a kiméretet meg is tartva, a párbajok száma kevesbednék. De megszűnni addig nem fog a párbaj, míg oly intézmény nem lép életbe nálunk is, mint a milyen Angolországban Viktoria királynő uralkodása alatt lett behozva. Ott ugyanis oly egylet létesült, melynek 60 tábornok, 17 tengernagy, 700 lord és képviselő, meg igen számos tiszt a tagja, kik mindnyájan becsületsértésre fogadták, hogy sohasem fognak párbajt vívni s a ki közülök, vagy bárki más párbajt elfogad, azt becsütelenné tekintik; Viktoria királynő pedig azt, a ki életében párbajt vívott, audiencián soha el nem fogadja, s palotájába ebédre, vagy mulatságra soha meg nem hívja, legyen az bármily magas állású vagy magas rangú ur. Ez hatott. Es ez hatna nálunk is, ha ily intézmény léptetnének életbe. Addig pedig nincs az az erkölcsi erő, világi hatalom, vagy törvény, mely a párbajt aljában megakadályozni képes volna. Addig hát verekszünk. Kihívjuk ellenfelünket kardra, vagy pisztolyra, vagy megöljük egymást családunk nagy szomorúságára s a társadalom balfelfogásának bebizonyítására.

Kövér kaesa. Az angol lapokat megint egy furesa újdonság járta be, mely keletkezését valószínűleg a kánikulának köszönheti. Hangzik különben ekképen: Readingben (Ejszak-Amerikában) nemrégiben egy lapszerkesztő azt a hirdetést tette közzé lapjában, hogy egy jó kutyáért egy egész éven át díjazta, majd adja a lapját. Másnap aztán 43 kutyát küldtek szerkesztőjébe. Az utána következő napon hire terjedt a közeli grófságban is az ajánlatnak, mire 400 farmer azonnal két-két darab kutyát indított utnak mint gyorszállítmányt, azonkívül pedig 8 kas kolyokkutyát azzal a kikötéssel: hogy az átvételnél fizetendő. A közben a szomszédos államokban is tudomást szereztek a hirdetésről s mielőtt a hét végére járt volna, 800 megkötözött eb állott a szerkesztő udvarában. Volt ezek közt minden fajta, a vérből kezdve egészen a puli kutyáig. Néhány száz szétharapta a kötelést és a lépesőkön felugráltak, keresztül-kassul jártak a tolyosokat, üvöltöttek és ugattak a szerkesztő szentélye előtt és folyvást ott szagláztak az ajtónál, mintha étvágyat kaptak volna rá, hogy egy szerkesztőt megegyenek. A tehetetlen szerkesztő pedig nem tudta, hogy mit cselekedjék; kimászott az ablakon, az ereszetten felkuszott a háztetőre — és sirt. Az újság hat napon át nem jelent meg, hogy pedig a szerkesztő éhen ne haljon, barátai enni valót egy léghajón küldtek fel neki. Végre arra a jó ötletre jött valaki, hogy egy hordó arzenikumot és három tonna húst kell venni s ezzel valamennyi komondort megmérgezni. Mikor aztán a szerkesztő magas állásponjtjáról végre lejtött, iróasztalán rémületére a városi polgármesternek egy 800 dolláról szóló számláját találta, a helyi kutyaadó lévén ebben kiróva. Az élelmes journalista alig ha fogja többé előfizetőit ily módon gyűjteni.

Legény boszú. A péchujfalvi meg a vörösalmai legények regóta haragban élnek egymással; s a hol s a mikor csak tehettek, mindenkor igyekeztek simutatni, hogy ki a legény a csárdában. Folyó hó 3-án este is egy ily kísérlet folytán a két falu legénye között egész esetepaté keletkezett. Fentelzett nap estéjén jött haza Eperjesről Kiselyi András vörösalmai kocsis legény, a mint a péchujfalvi hidra ér, nekiront egy pár odafaló legény s majd letaszították kocsistól együtt a vízbe; de valahogy sikerült elmenekülni; erre az üldözök utána eredtek kövvel dobálták, s egyikük egy hatalmas

kövel fején is találta. Üldöztek egész Vörösalmaig, a hol azonban egy pillanat alatt az üldözöttnek segítségére jöttek falujabéli pajtasai. Erre még nagyobb mérvben tört ki a köharcz, a melynek hevében egy péchujfalvi legény lába csontját egy jól irányzott kö ugr eltörte, mintha csak üvegöl lett volna. A kö után következett a bot, a vörösalmasiak helyben lévén hatalmas furkókat hordtak elő s ezekkel aztán olyan gyönyörűen helybenhagyták a péchujfalviakat egy párját, hogy azokat csak úgy vitték haza. A csendőség gondoskodott a reakciónál.

Törvényszéki csarnok.

Rejtélyes gyilkosság. Az eperjesi kir. tszék. e hó 23-án következő igen érdekes bűnesetet tárgyalt 1885. évi január 4-én, a kora reggeli órákban, Gierlak János, gacsországi Zaborow községi illetőségű és Dubino községében Goliás András telkes szolgálatában állott egyén, Kovalyik Bartos Mária dubinei lakos házában fölmetszett torokkal, halva találtatott. A községi bíró vett jelentést után, a lakást nyomban elzárta, a hullának helyzete s környezete a girálti kir. járásbírósi vezetője által 1885. évi január hó 7-én fogantatott bírói szemléig változatlanul fentartatott. Ezen szemle utján eszközölt részletes megállapítások a következők: A Kovalyik Bartos Mária lakásul szolgáló ház egy tágasabb pitvarból s abba nyíló kamara és lakszobából áll. A lakszoba bejáratától jobbra eső szögletben egy 75 ctm. magas faágy s azon Gierlak János hullája kiterítve találtatott. Szemben a leírt ágygyal állott egy asztal, s annak tövében a szoba földjén terült el egy körülbelül egy kötegni szalmából elkészített fekhely. Ezen fekhelynek összes ágyneműje, különösen párnája, az elébb két kendő nagy mennyiségű aludt vérről volt ellepve, a guba csak egyik sarkán volt vértől szennyezve. A fekhelynek eltakarítása után találtatott, hogy nemesak az ágynemű volt vérről átitatva, de a vér áthatott a szalmán egész a földre s még ott helyt is egész véropoeloya gyűlt össze. Az ágy és a földön készített fekhely közötti 150 ctm-nyi távközön vérmomok a legszorosabb kutatások dacára sem voltak találhatók. A földön terített fekvőhely mellett löcán feküdt egy kurta fanyelű 23 ctm. hosszú, kaszából készített, közepén véres, éles kés, helyén a löcán néhány csep vért; ezen felül a szobában egy másik fekete nyelvű kés. A szemle folyamán fölmerült azon kérdés: vajon öngyilkosság vagy idegen kéz által véghezvitt ölesnek esete forg-e fenn? teljes biztossággal oda nyilatkozni, hogy az öngyilkosság ki van zárva, mert: a) Gierlak János halála előtt súlyos beteg volt, a belvizsgálat szerint súlyos tüdőbártyalobban és súlyos gerinczagyban szenvedett és mint ilyen, annyi physical erővel nem rendelkezett, hogy a légeső átmetszésével mely, az izmokat átható metszést véghezvigye; b) s mert a metszés iránya szabályosan harántfutó, — tehát az önmetszésnél rendszerint előfordulni szokott elhajlás, itt nem észleltetett; c) mert a tökéletes elvérzés s halál, a földön kiterített fekhelyen következett be, a hullának tehát idegen kéz által kellett az ágyra átvitetnie; és d) mert a balkez tenyerén észlelt metszés Gierlak Jánosnak védelmi mozdulataira mutat. A fentebbiekben felsorolt tárgyi megállapítások teljes összhangban vannak a kihallgatott tanuk vallomásaival. Ezen uton következők lettek kiderítve: 1884. december 26-án este a dubinei legények pálinka mellett egy házban együtt mulatván, majd a fonodában összegyűlt leányokhoz betekintvén. — csakhamar összeveszték, — s a falu utczáján Gierlak János s több más legény között dulakodás támadt. A dulakodást nézte Kovalyik József is, Kovalyik Bartos Mária fia, a ki, midőn Gierlak János az őt földre tipott legények kezeiből kiszabadult, azon hitben, hogy Kovalyik József is volt egyike bántalmazóinak, őt arczul csapta. Erre Kovalyik József bieskált ragadott s utána ment Gierlaknak, mire újabb dulakodás támadt köztök, s akkor előbbi utóbbit bieskájával össze-vissza szurta, úgy hogy Gierlak a nagy vérvesztés folytán teljesen kimerülve, saraglyán szállított Goliás András gazdája házához. — Az ez alkalommal ejtett keszurasok okozták Gierlak hátgerinczaga megsértését is. Másnap azután oly megegyezés jött létre Kovalyik Bartos Mária és Gierlak János, valamint Kovalyik József közt, hogy miután a súlyosan sebesült Gierlak János szolgálatát nem folytathatta, Kovalyik József fogja őt 1884. január 1-től kezdve a Gierlak által időközben a moesárnyiezi kocsimában elvállalt szolgálatában helyettesíteni, mindaddig, míg Gierlak fel nem gyógyul, — Kovalyik Bartos Mária vállaltván magára a sebesültnek saját házában leendő ápolását. Minek folytán Gierlak Kovalyik B. Máriahoz átszállítatott, s általa — saját bemonása szerint anyai szeretettel ápolgatott. Megjegyeztük még, hogy Gierlak a szenvedett sérülések folytán annyira elgyengült, hogy fekhelyéről felemelkedni sem bírt. Az 1885. január 3-áról 4-ére menő éjjelen történetekre nézve a házat egymagában lakó Kovalyik B. Mária következő vallomást tett: Szombaton este Gierlak János nagyon nyugtalan volt, többfelét kívánt tőlem. Megsokálva a fáradságot kijelentettem neki, hogy ha továbbra is így zaklat, magára hagyom. Miután ő azonban azt felelte, hogy „nem bánja akár az ördögbe is elmegyek”, oda hagytam lakomat, s körülbelül esti 9 óra tájban a szomszédban lakó Ilyek András házához mentem északázni. Hajnali 4 óra tájban fölkeltem s meg akartam nézni Gierlakot, de miután csak 3 egymásutáni köhintését hallottam, be sem mentem a szobába, hanem csakhamar visszatértem Ilyek Andrásához. Viradatkor felkeltem s hazamentem, a hol

még sötét lévén, gyertyát gyújtottam s első tekintetre észrevettem, hogy Gierlak nincs rendes fekhelyén, t. i. a földön szalmából készített nyughelyen, hanem az én ágyamban fekszik s keze lefog. — A kéz dermedt voltából észrevettem, hogy meghalt, mire rögtön átszaladtam Ilyek Andrásához, majd Kovalyik Jánoséhoz és Dreveni Annához, s elmondtam nekik, hogy a szolga meghalt. A helyszínére összegyűlt tanuk constatálta, hogy a hulla úgy nézett ki, mintha meg lett volna mosva, még a felvágott gége seb is tiszta szegélyzetű volt. — Ellenben Gierlak rendes fekhelyén, a fejnek a párnába okozott benyomata tisztán látszott, — a nyak fekhelye melletti két oldalon pedig nagymennyiségű aludt vér észleltetett. A kaszkés véresen feküdt a löcán. — A vizsgálatnak fentebbi adataiból következők vezethetők le:

Gierlak János torka kétségtelenül a bűneljéket lefoglalt nagy késsel, fekvő helyzetben, mint azt a párna alatt két oldalt lefolyt vér tanúsítja, idegen kéz által metszetett fel, mert az öngyilkosság elkötésére a tett idejében már valószínűleg végvonaglásban levő Gierlak János sérült — önmaga képtelen volt. Megjegyeztük még, hogy a kérdéses éjjelen Kovalyik Józsefnek Moracsiezbán történt szakadatlan időzése a vizsgálat során konstatalva lett. A kir. ügyész Kovalyik B. Mária-t a btk. 279 §-ba ütköző szándékos emberölés büntetésében, Kovalyik Józsefet pedig a 303. § szerint minősülő súlyos testi sértés büntetésében kérte büntetésnek kimondani, s a megfelelő szigorú büntetést. A kir. fenyítőtörvényszék folyó hó 23-án tartott végtárgyalás megejtése után, a tagadásban levő Kovalyik B. Mária-t bizonyítékok elégtelensége indokából az ellene emelt vád és következményei alól felmentette, ellenben Kovalyik Józsefet a btkv. 301 §-ba ütköző súlyos testi sértés büntetésében mondta ki büntetésnek s ezért két évi és 6 havi börtönrre ítélte, mely vizsgálati fogsága által egészben kitöltöttnek vétetett. Közvetlő ezen ítélet ellen fellebbezte t.

Felvidéki hírek.

Abauj: Elázott drotárok. Szombat este nagy népesödület volt a dohánygyár fölötti Hernádsor partján, mit a malomárókban eviczkelőket sötét alak küzdelme vont egybe. Messziről egy pár medvének nézte az ember, közelben azonban drótos tótoknak bizonyultak. A zatyafiak nagyon is felátotték a garatra, s egyikük nevezetesen annyira felmelegedett, hogy ellenállhatlan vágy vonzotta a hús elemebe. Nem teketóriázott sokat, hanem bevetette magát a vízbe, ruhástul; s csakhogy lábra állani nem lévén képes, fuldokolni kezdett. Társa nem hagyta cserben, utána mászott tehát és sikerült is neki Jankót lábra segíteni. Csakhogy Jankó nem volt képes magát föntartani, egyre tántorgott és botorkált, életmentőtől többször rántotta le lábáról a derékig érő vízben, úgy, hogy ez is a nézők nem csekély mulattatására ruhástul megfürdött. Végre egy negyedórai háza-vona, biztatás és kiabálás után sikerült Jankót kivonszolni a vízből, a ki is bosszankodván a nézők hatótája fölött, nekik ment, s vizes ingével végig freccscent rajtuk, mire ezek még nagyobb nevetés és kurjongatás közt sztrebbentek (F. K.)

Dicsőítés. Szatmárnémetiből egy Markus Miksa nevű atyai a kassai polgármesterhez levelezőlapot irt, melyben a Kassán szenvedett rendőri pártfogásba vétel, dutyiba tétel és kiebudalásról szól panaszos hangon s hogy ennek megtorlása végett a landtagsdeputirterhez fog folyamodni, hogyha Saádnak a közgyűlés által erőteljesen fűszerezett paprikás dorgatoriumot nem utalványoztat — így czimezte iratát: Hochwürdigem Herrn Theodor Münster, Bürgermeister der wunderschönen Stadt Kaschau. (Fő tisztelendő Münster Tivadár úrnak, gyönyörű szép Kassaváros polgármesterének.) (K. Sz.)

Jó madarak. Sirás, rivás közt jött panaszra özvegy Ivankó Anna asszony, mutogatván két foltokkal tarkázott nyakát, melyek fia ujjainak nyomai valának, ki anyját borzasztó módon bántalmazta, sőt meg is akarta fojtani. A városi kapitány rendőroket küldött a fiatal Ivankó Andrásért, de ez, valamint fivére, a rendőrségnek ellenszegült, sőt egyikük baltával is neki ment egyik rendőrnek. Végre sikerült mindkettőt lefűlelni és megkötözve a városi tömlőcsebe szállítani. Mindakettő kómüves, s a hétfői napot ünnepelelték. (F. K.)

Hódolati küldöttség. Királyunk ő felsége szeptember 12-től három napon keresztül az őszi király-gyakorlatok alkalmával Töke-Terebesen fog tartózkodni, mely okból Abauj-Tornavármegye minap tartott közgyűlésen Darvas Imre főispánelnök indítványára a megye hódolati küldöttséget választott, melynek tagjai következők: Darvas Imre főispán, Comáromy László alispán, Péchy Tamás, gróf Pallaviezini Adolf, Fábian János, gróf Károlyi László, gróf Vay Tihamér, Kaczvinsky Viktor, Csoma József, gróf Forgách István, Naményi Gyula, Widder Adolf, Gedeon Jenő, Kelcz Jenő, Géczy Gyula, Darvas Béla, Bárczay Odön, Koós József, Vitez Viktor, Meezner József. A küldöttséget ő felsége elé Darvas főispán fogja vezetni. (K. Sz.)

Választás a megyénél. A szerdán tartott megyei közgyűlésen a szikszi járás megúresedett főszolgabírói állásra egyhangulag megválasztatott: Kelcz Jenő megyei másodaljegyző, viszont ezen helyre Rakovszky Endre eddigi harmadaljegyző, míg harmadaljegyzőnek Jászay István joggyakornok szintén egyhangulag választattak. (K. Sz.)

irt érd van be májába midőn val egy megpill ségere gához kal. magya tette, ezelőt. Azóta kozik v érezhet elleuvel meg sin a miko néhány — egy biza az ez a indítván hogy a bezáras forumig értő biz remény. méltóbb — Falrag. Schalkh di befiz is nyer midőn e kozik, s detve is engedél nak czir radt egy tétot f — E keveseb föllet, e tottak zökben. — János elött K viszonyt hagyva, dgságú Annát s etől ell féle vas vett. A hogy E magáho ez utót beliek gényt, csakham a lány sziven a maga e azt, egy A zajra már. Ez a bonc sáfránya emlitik, volna e cselédlá gyilkoss ledje is midőn s szomszéd azt a kó hamar zótt alig borzaszt — is csak főnyeret kétséges ber ny jegekké be féljel — oly öngy azért, n életének életkor 85 éves s ott lel nagy m általános ságot az re volt n az élete várnai. a — Gö namegye mióta a sége m Abauj-T már rés két képe távolabb a Kárpá

— **Találkozás a csárdában.** Ilyen czim alatt irt érdekes talán igaz történetét egy bécsi lap. Az van benne elmondva, hogy a Prater „Csárda” korezmájában mulatott egy felsőmagyarországi jegyző, a midőn egyszer hozzálép egy 6 évesek látszó lánykájával egy nyomorult koldusasszony, aki a mint őt megpillantotta, ájtultan esett össze. A vendégek segítségével siettek a szerencsétlenek, a kit, midőn magához tért, a magyar jegyző elhalmozott szidalmakkal. Aztán elmondta a körülállókknak a jelenet magyarozatát. Ez az asszony a felesége volt. Kényeztette, tartotta kényelemben, becsülésben, s az asszony ezelőtt nyolcz évvel megszökött tőle egy katonatisztal. Azóta mit sem hallott felőle, s most, im így találkozik vele újra: anélkül, hogy a legkisebb szánalmat érezhetné iránta. A boldogtalan asszony egy szó ellenvetés nélkül hallgatta egykori férjét, kis lánya meg sírdogolt hozzá. A körülállók mégis megszánták s a mikor eltávozt, hamarjában gyűjtöttek számára néhány forintot, a mit a kis lánynak adtak át.

— **Lesz új színház.** Szombaton megvizsgálta egy bizottság a kassai színházat tűzrendőri szempontból s az ez alkalommal fölvetett jegyzőkönyv a főispán azon indítványával fog a városi közgyűlés elé terjesztetni, hogy a színház mint életveszélyes helyiség nyomban bezárassék. Miután a főispán az ügyet a legfelsőbb fórumig szándékozik vinni, sőt esetleg fővárosi szakértő bizottság kikérését is szükségesnek találja, van remény, hogy Thália a jövő esztendőben már új és méltóbb csarnokba fog bevonulni.

— **Menjen a kapitányak ezimbalmozni!** Falragasok hirdették, hogy a 6 éves Hajdu Ilonka Schalkháznál ezimbalmon játszani fog, mire névze a díj befizetése mellett a kapitányi hivataltól engedélyt is nyert. Alig kezdte meg azonban a produktiót, midőn egy belépő tábornok a ezimbalmozás ellen tiltakozik, sőt midőn a védelem azt adja elő, hogy hirtelre is volt e hangverseny s a kapitányi hivataltól engedélyt is nyert, azt válaszolta: „Menjen a kapitányak ezimbalmozni!” A szegénykének tehát nem maradt egyéb hátra, mint a költség elviselése után a játkot félbehagyni és ez estén kereset nélkül maradni.

— **Borsod: A szerelem.** Miskolcra nem kevesebb mint egy meggyilkoltat, egy öngyilkosított, egy gyilkost s egyszersmind öngyilkost szállítottak a közokórházba. Adjuk az eseteket a következőkben. Tordai Kovácsnál alkalmazásba volt Csapladi János homonnai illetőségű legény, ki pár hóval ezelőtt Kaesmor Anna nevű szobaleánnyal szerelmi viszonyt folytatott, de rövid idő óta e szeretjét elhagyva, Orbán Marival kezdett a házasságot jövő boldogságáról álmodozni. Ez bosszúra ingerelte Kaesmor Annát s esütörtökön szolgálatadója Weiszberg Sámuel-től elkérve 8 fnt bennlevő bérét, a Muszka Sándor fele vasútlevele ment, s ott egy hatlöveti forgópisztolyt vett. Az üzletbeliek által megkerdeztetve, azt felelte, hogy Erdélybe utazik s az utra kell az neki. Estefelé magához hívatta Csapladi s annyira édesgette, hogy ez utóbbi felment hozzá a konyhába. Mikor a házbeliek lefeküdtek, a leány borbál kínálta meg a legényt, a borba előzetesen safrányt téve, Csapladi csakhamar mutatkozott a bor hatása s mélyen elaludt. A lány akkor odament s oly pontossággal találta szíven az alvót, hogy az rögtön kiadta lelkét. Aztán maga ellen fordította a fegyvert s szívének irányozva azt, egy lövéssel megfosztotta magát a terhes élettől. A zajra elősietett háziak csak holttestekhez érkeztek már. Ezeket aztán beszállították a közokórházba, hol a boncolás alkalmával Csapladi gyomrában erős safrányadagot találtak. Az orvosok csodálkozással említk, hogy a legjártsabb anatómus sem tette volna e lövéseket különböző a két szív közepére, mint eselédány. Tegnap délelőt mindkettőt eltemették. E gyilkosságról tudomást szerzett Orbán Mari, Tordai eselédje is s annyira hatott reá a dolog, hogy délelőt, midőn szolgálatadója a piacra küldte bevásárolni, a szomszédos üzletből 10 krért választóvizet vásárolt s azt a kapu alatt megitta s azonnal összerogyott. Csakhamar a kórházba szállították, hol iszonyu kínok között alig érte be a reggelt. Belső részét a választóvíz borzasztóan összeégette.

— **Fortuna istenasszony** — úgy látszik még is csak szereti Miskolcot. Nem csak Sir Nándor főnyereménye az, a mely Miskolcot érte utól egy kétszáz szerenese formájában, de legalább is 100 ember nyert Miskolcon öt-öt forintot Kincsem sorsjegyekkel, kik ellen Eötvös Károly még nem adott be feljelentést.

— **Ritka eset.** Borsod Vármegyében Ózdon egy oly öngyilkosság törtült elő, amely ritkítja párját, ép azért, mert a szerencsétlen, ki önkézzel vetett véget életének, nem egy megmondatlan ifjú, de az emberi életkor legvégéso határánál állott már. Molnár János 85 éves parasztagza a hó 18-án Ózdon a kúba ugrott s ott lelta halálát. Az eset a nyugodt, békés lakók közt nagy megilletődést keltett, s a szerencsétlen öreg iránt általános a részvét. Azt mondják, hogy az öngyilkosságot azért követte el, mert már e magas korban terhére volt neki az élet, gyengélkedett s egyzóval megunta az életet s ez volt az oka, a miért be nem tudta várni, a míg a gondviselés elszóllítja e világból.

— **Gömör: A szadeli völgy.** Abauj-Tornamegyének a vadregényes hegyhasadéka, mely a mióta a régi Tornamegyének a hegyeninneni öt közsé megyénkhez lett csatolva, határvonalat képez Abauj-Torna és Gömörvármegyék közt, tehát most már részben megyénk természeti ritkaságainak egyikét képezi, ez ideán is gyakran látogatnak a közel és távolabbi vidék turistái által. A mióta e völgyet is a Kárpát-egylet gonozza, hölgyek és gyermekek is

kényelmesen járhatják azt be, s a Kárpát-egylet megbizottja Kaczinovszky tornai kir. járásbíró lelkiismeretesen utána néz minden héten, hogy az utak és hidak jó karban legyenek, a mi nem csekély feladat itt, a hol egy nagyobb zápor is igen sok kárt szokott okozni. Ez évi márcziushó 15. a szentkut felett egy óriási szikladarab esett le az utra s azt teljesen elzárta, úgy hogy csak robbanással lehetett az utnak egy részét szabaddá tenni, a völgy elején az utat pedig kőtörmelékkel hordta be a vízár. Szóval elég gonddal és munkával jár e völgynek rendben tartása s elismerés illeti meg érte egy a Kárpát-egyletet, valamint a völgy gonozóját Kaczinovszky tornai királyi járásbíró. (R. H.)

— **Felhőszakadás,** nagy jégzápor és vihar dühöngött jul. 20-án d. u. Gömör-Panyiton. Az ár a völgyek mentén és a sík részeken mindent elsöpört vagy beiszapolt, hegyoldalokról a felszántott földrészeket lemosta, a község keleti oldalát pedig meguszattá; a jég pedig a vetéseket részben tonkretta, kicsépelte. A vihar oly erővel dühöngött, hogy egyes embereket a földre sújtott, fákat ketté tört, csúrt összedöntött. (R. H.)

— **Gyorsfutó.** Márkus János gyorsfutó mutatta be folyó hó 19-én művészetét Rimaszombatt közönségének. A kíváncsiság nagy néptömeget esalt ki a piacra, s mindenki azon töprenkedett, hogy képes lesz-e abbéli ígéréstnek megfelelni, hogy egy óra alatt a piacot negyvenegyszer körülutalja. — A szaladást 6 óra 58 perczkor kezdte s futott 8 óra 3 perczig, tehát 65 perczig, mely idő alatt a piacot 45-ször futotta körül, tehát 5 perczel a kikötött időn túl, de egyvel többször, a késésnek oka az volt, hogy eleinte részint a gyermekesoportok, részint pedig apró akadályok által a szabad futásban gátolva volt. — Valódi tudományát a futás végén mutatta be, ugyanis az utolsó 5 percz alatt negyzer futotta körül a piacot. — Az elismerés nyilvánításában a közönség nem fukarkodott, de meg is érdemelte, mert a városi mérnök kiszámítása szerint 65 percz alatt 2 mértföld és 22 öl területet futott be. (G. K.)

— **Zivatar** dühöngött Rimaszombaton f. hó 19-én ebéd után, mely a mily gyorsan jött, épen oly borzasztó volt s nagy félelembe ejtette városunk lakosságát. Az égből egyszerre beborult s majdnem éjszaki sötétségben erősen menydörögni és villámlani kezdett, majd megeredtek az ég esatornái s mogyoró nagyságu jégek estek, melyek sok helyen bevették az ablakokat, az e közben feltámadt szél pedig a házfedelekről szedte le a zsindeyeket. A jégesés körülbelül 12 perczig tartott s egy a kertekben, mint a határon jelentékeny kárt okozott. A jéget és záport két napig — néha-néha megszűnő — jótékony eső váltotta fel, mely az egész természetet felrisszította, s így a gazdák imádságát meghallgatta az Isten, csak-hogy vannak sokan, a kik elmondhatják: „Adtál uram esőt, de nincs benne köszönet.” (G. K.)

— **Csodálatos menekülés.** A rimaszombati felső malom közelében járókat e hó 16-án szivetrázó fájdalomkialtás rémítette meg; az oda sietők borzalommal látták, hogy Torma József felső-pokorági születésű 7 éves fiúcskát furdés közben a Rima árja magával ragadta, s a forgó malomkerék alá sodorta. Megmentésére gondolni is alig lehetett, s ime néhány pillanat múlva a gyermek teste előtűnt a malom alatt, csodamódra csupán csekélyebb mérvű zuzodást szenvedve. A sérültet jelenleg a megyei közokórházban ápolják. (G. K.)

— **A medve.** E napokban egy oláhpataki fuvarosnak fent a hegyen legelő ökrét vágta le egy medve. A mint a fuvaros reggel ökrét kereste, annak élettelen hulláján lakmározva látott egy medvét. A medve nem várta be, míg a fuvaros egészen közelébe jő, hanem amint észrevette, ott hagyva prédáját, futva és morogva üldözbe vette azt, úgy hogy a fuvaros fejcséjét, szürkankóját és kalapját eldobálva menekült előle. A goromba maczkóra hajtóvadászatot rendeznek.

— **Szepes: Halálzás.** A löseai királyi törvénszéknél halottja van; — legidősebb birája Nagy Húgó, ki már hosszabb idő óta betegeskedett és zalamegyey Hévíz fürdőben ez ideán is, mint más több ízben üdülést keresett, onnan való visszautazása közben Budapesten f. hó 15-én, életének 72-dik évében meghalt. A boldogultban családja gyöngéd fejet siratja, hivatalársai egy lelkiismeretes és kötelességű birót, valamennyi ösméresei pedig egy kedves és szeretetreméltó fedhetetlen jellemű férfit és buzgó hazafit gyászolnak benne. (Sz. L.)

— **Eljegyzés.** Tisztelendő Szontagh Sándor, a szepesváraljai ág. ev. egyház lelkesze, eljegyezte Steller Ilona kisasszonyt, özvegy Steller Nándorné bájos leányát.

— **Hajts Lajos** a Madarász-féle rézhámorok felügyelője Iglón, ezen állásától megválk és gr. Csáky Vidornál nyer előnyösebb számvívői alkalmazást.

— **Kisérlet postagalambokkal.** Dr. Dirner Lajos budapesti gyakorló-orvos közvetlenül Gőlnicz-bányára való érkezése után, folyó hó 14-én reggeli 8 óra 49 perczkor 4 postagalambot bocsátott el Gőlnicz-bányán; a czédulát, melyet a galambok magokkal vittek, Dirner asszony, Dirner Albert, Mück Sándor és Dirner Mihály irták alá. Egy Gőlniczbányára érkezett távirat szerint a galambok délután 2 óra 2 perczkor tehát 5 óra 13 percz alatt érkeztek Budapestre. (Z. B.)

— **Magyar színészet Új-Tátrafüreden.** Bogvy színtársulata f. hó 20-án kezdte meg előadásait Új-Tátrafüreden, Bogvy Ilonka k. a. „Üdvözlet Tátrafürednek” czimú prologot szavalta, aztán a színtársulat személyzete a szótartót énekelte, mire színrekerült a „Falu rossza” népszimű Tóth Előtől. Jul. 21-én „Boccaccio” kerül színre.

— **A poprádi tűz és a fővárosi sajtó.** Egy felkai ember reflektál a fővárosi lapokban közölt hírekre, következőleg ir a fővárosi sajtó tulzásáról. Nem mondom én, mintha ott — Poprádon — a „dühöngő” szélvészordta lángtenger” által okozott nagy vész és kár nem lett volna, azonban ha Poprádnak épségben megmaradt egész téli utzját, és a szintén sérületlenül hagyott, cseréppel fódott nyári oldali valamint felsővégi épületeit a város összes házainak számából kivonjuk, akkor arra, hogy Poprádon „80 ház és 200 melléképület” éjjen el, a szomszéd városoknak kellett volna éppen 49 lakóházat és 100-on felül melléképületet Poprádnak kölcsönbe adni. Hogy pedig Poprádnak 12 közel szomszéd városa volna, az is épen az a „háromszorosan nagyító szemüveg”, — vagy, hogy ott ezredesek, budapesti színészek, furdövendégek, sat. emberföltött munkát végeztek, emberéletet mentettek volna, az mind csak lázas vízió; — hogy pláne a mentési munkálatok még a szomszéd kies Felkát is megmentették volna, no, arról ugyan itt senki még nem is álmodik; végre hogy Poprádon „a lakosság . . . kenyér- és hajlék nélkül nyomorogva és éhségnek élébe névze az országúton tanyázza” — az — az emberi könyörületségre apelláló ügyes reklámnakugyan megjárhatja, de hát az ilyen rémséges híresztelések az újságolvasó közönségnél igen könnyen eredményezhetik aztán azt is, hogy majd akkor sem fog „hinni”, ha valahol valószággal uralkodó inség — és nyomorról fog szólni a tudósítás (Sz. L.)

— **A dobsina-poprádi vasutvonal.** A kassai német újság közelebbi számában e következő figyelemre méltó, s minket körelebből érdeklő sorok jelennek meg a Felső-Szepességről kelteve K. K. aláírásával: Furdóinknek látogatottabbá tételére szükséges volna, hogy a vasut egyrésztől Dobsinától Iglőig vagy Poprádig, másrésztől pedig a poprádvölgyi vonal Orlóig, azután elágazva Béla-Ujvár (Neumarkt) sat. kiépítetnék. Hogy e rövid vonalu vasutak a magas kormány, illetve a közlekedési miniszterium által figyelembe nem vétetnek, valóban megfoghatatlan. Ez a két kis vonal egyrésztől Gömör és Szepesmegyék gabona, gyümölcs és terménykereskedelmére, másrésztől pedig Felső-Magyarország és Gácsországra névze is kiválóan fontos. A Szepesség felső részének terményei a Gömörmegyével egyenes összeköttetés által gyorsabb, könnyebb kelendőséget és cserét nyernének az alsóbb vidékek terményeivel szemben, míg mi ez idő szerint nagy kerülőkkel megdrágítva jutunk mindenhez; és a mi ennivaló burgonyánkkal, árpánkkal, fánkkal és más terményeinkkel a rossz összeköttetés miatt úgy maraduuk és elszegényedünk; valóban, ezt nem érdemelte meg Felső-Szepesmegye a hazától. Ezek az arányig rövid vonalak bizonyára előállíthatók lennének és ha ezt a consortiumot, mely a poprádvölgyi vonalat ki akarta építeni, kissé jobban támogatták volna, akkor a kisebb eltérések dacára is ma már meg kellene lenni a vasutnak; nehéz most a turistáknak is a tovább utazás Poprádról vagy Dobsináról, Rozsnyóról a mi vidékünkre, azért a pénzért, a mit ma egy napra tengelyen utazásért különösen nyáiban fizetni kell, eljuthat az ember vasuton a fővárosba, vagy élhet belőle egy hétig. Az iskolák látogatása miatt is szükséges a vasut, mert különösen Késmárkra és Bélára szivesen küldik a magyar gyermekeket, hogy ott tiszta szép német nyelven beszéljen megtanuljanak. A mi pedig e vonalaknak hadászati oldalát illeti, annak megitélése — mint magától értetődik — szakköröknek legyen átengedve, vagy talán előbb Moltke-val konsultáljuk meg a dolgot, hogy az olyan fontos szorosoknál, mint a milyen a Béla-Zdjári kárpáti szoros és a szűk Poprádvölgy, gyors csapatzállításra szükségesek mainapság a vasutak vagy nem (lásd a Munkács-stry-i vonalat), a hol itt Krakóhoz és az oroszgácsi határhoz oly közel vagyunk. Nagy fontosságú dolog dolog tehát a gömri vasut az oderbergivel összekapcsolni és másrésztől a poprádvölgyi vasutat kiépíteni. Az államvasutak mostani vezérigazgatója Ludwig Gyula — mint belái illetőségi — ismeri e vidéket és bizonyára nem fogja elmulasztani, ezt a dolgot a közlekedésiügyi miniszter ó nagyméltóságának figyelmébe ajánlani; és ha e vonalak nem vonatnak be az általános közlekedési hálózatban, úgy a szorgalmas, hazafias Szepesség tönkre megy és városai elpusztulnak.

— **Neubauer Ferencz.** Neubauer Ferencz, m. kir. iglői bányakapitány f. hó 18-án, életének 73. évében jobblétre szenderült. A szakjában kiválólag képzett, hivatalában lelkiismeretes pontossággal eljáró férfiú 43 évet töltött állami szolgálatban és több körülménnyel fogva megérdemli, hogy élete körülményeiről a Sz. L. nyomán, részletesebben megemlékezzünk. Neubauer Ferencz született 1813. decz. 3-án Padesdorfbán, Csehországban. A gymnasiumi tanulmányot Linczbén végezte, a neki szánt papi pálya helyett a bécsi egyetemem a jogi pályára lépett, melynek végeztével rövid ideig való ügyvédkedés után a selmeci bányászati és erdészeti akadémiára ment. Mindkét szakot 3 év alatt elvégezvén, az akkori leobeni bányabíróshoz kapott meghívást. Nemsokára a központba helyeztetett át és az akkori udvari kamaránál tett fontos szolgálatokat. 1848 végén mint hivatalnok a klagenfurti bányatörvénszékhöz neveztetett ki, 1850-ben mint bányabiztos helyeztetett át, mely állomáson 5 évig működött, főleg egy bányaiskola létesítésén fáradozott és azt ingyenes előadások tartása által megis indította. 1855-ben bányakapitányvá neveztetett ki Oraviczára, Krassómegegyében és ez időtől fogva folyton Magyarországon működött. 1859-ben Kassára helyeztetett át, mely idő óta különösen a szepei bányászatra fordította figyelmét. Negyvenöt-

éves korában hozzáfogott a magyaryelv tanulásához, melyben annyira vitt, hogy fogalmazványai tiszta és correct magyarságuk által kitüntek. 1867-ben saját kérelmére Cillybe helyeztetett át bányakapitánynak, ezen áthelyezését azonban Gorove, akkori kereskedelmi minster, Fest Imre államtitkár és több mérvadó férfi személyes és sürgős kérelmére visszavonta és megmaradt Magyarországon. Ugyancsak 1867-ben a kassai bányakapitányság áthelyeztetett Iglóra, ez időtől kezdve itt vezette a bányakapitányság ügyeit fáradhatatlanul, kitarással utolsó lehelletéig. Még két órával halála előtt írta alá az utolsó hivatalos iratokat. Iglói működését különösen a bányabirtokok méltányolhatják, kik közt különösen a felmerülő viszonyok kiegyenlítésén fáradozott; részt vett a bányatörvény megalakítása végett összehívott bizottságban, mely alkalommal a bányatörvény módosítására vonatkozó beadványával a kormány által kiírt pályadíjjal 30 pályázó közül tüntettetett ki. A felsőmagyarországi bányaművelés fejlesztésében hathatósan közreműködött úgy szóval, mint írásban és nem az ő hibája, ha a bányaművelés az általános ipari pangás folytán jelenleg süllyedett.

Szatmár-Szabolcs: Villámütött.

Szilágyi Gligor, szilagyvármegyei illetőségű napszámost a napokban több társával együtt a szamos-dobi földéken munkában ért a vihar. Szilágyi a szakadó zápor elől egy boglyába vágta fejét és nyakát s ily helyzetben ütötte őt meg a mennykő. A villám több helyen átlukgatta ruháját, végig vonult esőjében és egyik lábán s rágyújtotta a boglyát. Az elalélt munkást a tűzből társai mentették ki s most a helybeli kórházban van ápolás alatt. Felgyógyulásához reményt kötnek.

Törökösön akar nőszülni.

Nyiregyházián M. S. egy biztosító-társulatúzó ügynöke, midőn egy szép leány kezét komoly házassági szándékból megkérte. Nagyon szerelmes lehetett az ipse, mert eljegyzés után nagyon siettetta a lakodalmat. Folyt is a készüldés, talán boldog házasságról álmodozott már a raszedett leány, mikor a döntő pillanat előtt pár nappal M. S. törvényes felesége ott termett Szarvasról. A valódi feleség megjelenése nagy zavart okozott a többnyiség után vagyódó peregrinus aljas számításában.

Ipolyi végrendelete.

A „Szatmármegyei Közlöny” értesülése szerint Ipolyi Arnold, volt nagyváradi püspök végrendeletét érvénytelennek fogják nyilvánítani, mert Ipolyi nem fizette le a szabad rendelkezési díjat s így nem állott jogában elérni a főpapi hagyaték felosztását szabályozó Kollonich-féle egyezménytől, vagyis nem volt hatalmában, ennek ellenére rokonait az egyhármad részben való örökösödekből kizárni, hiányozván számára a végrendelet felbontás engedély. Az egész hagyaték majdnem 400.000 frtra rug, mert a beszercezbányai káptalan 50.000 frtos követelése jogi szempontból esik s maguk a frtosek 60.000 frtot képviselnek.

Komédia 20 kr.

N-Rákócson történt következő eset. Egy magát Vadász Antalnak nevezett bűvész és komédiás, nagy műelőadást hirdetett, az első nézőhely 20, a 2-ik 10 kr., mely azonban, mint a következmény mutatta, 2 krt sem ért meg. A műsor a következő volt: 1. Király túzjáték. 2. Négy tüzes vasat fogával elharapni. 3. Elégzetlen ember. 4. Két métermázsás követ az eröművész mellére tesznek, hol két ember azt azon összetöri. 5. A bűvésznek egy fegyvert puskapor és sréttel megtöltenek, ki azzal szájából s nem lesz semmi baja. 6. Egy nagy árvizet csinálni. 7. A művész a művésznőt egy konyhakéssel agyonszurja. 8. A művésznő fejét levágja, a hasából a fejéhez beszél, a fej ismét visszatételek és semmi baj nem történik. 9. Köteltánc. 10. Egy embert a művész felakaszt, ki 15 percig meg lesz halva, aztan feltámad és nagy prédikációt tart. A n-rákóczi közönség szorongva leste a hajmeresztő program megoldását, mely a következőkben valósított meg. Ad. 1. Elégzet egy sodronyt, mely szines lángot adott. Ad. 2. Nem mutatta, mert megégette volna a száját. Ad. 3. Nem gyújtották meg. Ad. 4. Nehány lapos patakkövet törtek szét a mellén. Ad. 5. Eloltották a lámpást, a publikum sötétben maradt, az alatt egy lövés tetétt, aztan ismét hirtelen világot gyújtottak s a művésznő a szájából srétt szedte ki. Ad. 6. Nem csinálta, mert megázának. Ad. 7. Nem csinálta, mert meghalna ha leszurná. Ad. 8. Kérte a közönséget, hogy engedje el, mert meghalna, s honnan venne más feleséget hirtelen, kire a produkcióján szüksége van. Ad. 9. Kötél se volt, csak bukfeneczetek. Ad. 10. Ilyet csak nem hisznek el, ő nem akar gyilkos lenni, a ki akasztást akar látni, mejen Kozarekhez. Az így kijátszott közönség majd megverte az ámitó szelhamost, ki hamarosan szedte-vette a sátorfát és „utyikáj” menekült N-Rákócztól. (U.)

Nagy tűz Tisza-Dobon.

F. 17-én délelőtt az istenítisztelet alatt a harangok tüzet jelző kongása riasztotta fel a község lakosait. A lakosok tudomással bírván a nagy tüzesetekről, melyek ez évben oly sok virágzó várost és községet hamvasztottak el, nagy zaj és lármá közepette tödültek ki a templomok és házakból. Eleinte míg nem tudták hol a tűz, megzavarodva futkostak szerteszét, de csakhamar elterjedt a hír, hogy Andrassy Gyula gróf ujonnan felépült gyönyörű kastélya van veszélyben, a mennyiben egy mellette lévő s a kastélyhoz tartozó épület gyuladt ki. A község lakosai mind a kastélyhoz futottak, melyet akkor már egész lángtenger borított el s megmentésére alig lehetett gondolni. Andrassy Gy.

gróf, ki családjával pár hét óta tartózkodik itt, érelyes intézkedésekkel buzgólkodott a tűz továbbterjedésének megállításán s a szomszédos épületek megmentésén. A kastélyból is kihordtak minden butort, ám hordás közben egy ember majdnem életével fizette meg buzgólkodását, mert a ház eresze, mely mindjárt kezdetben lángban állt, csakhamar leszakadt, a bentlévő ember elől a kijövetelt elzárta. Ez aztan bent az utcára néző ablakhoz futott, de itt sem menekülhetett, mert az ablak sűrű vasrostélyal volt ellátva; ifj. Andrassy Gyula gróf észrevette az égő házban lévő embert; többet magával az ablakrostélyt kívülről feszegette, míg végre egy nagy faldarab a rostély helyéből kiesett, a rostélyt ledobták s az életveszélyben forgott ember kiemelték. A mentési munkálatoknál a fiatal gróf kezét erősen megsebezte s maga Andrassy gróf is nagy veszélyben forgott. Midőn utasításokat adott, nem vette észre, hogy feje fölött egy égő gerenda lezuhanással fenyegeti s csak mikor erre figyelmeztetve lett, távozott onnan s pár perc múlva a gerenda csakugyan iszonyu robajjal zuhant le a földre. — Több fővárosi hírlapban is olvastunk erről a tüzesetről, a „Pesti Hírlap” levelezője méltó megbotránkozásnak ad kifejezést ama ázsiai állapot fölött, hogy 2500—3000 lakossal bíró községnek nincs egyetlen feskendője sem. Pedig intő példa volna e tüzeset is, mert dacára a Tisza közvetlen közelségének, nem lehetett a víznek hasznát venni, mert nem volt mivel. (Sz. S.)

Zemplén. Esküvő.

Tályai és szikszói Szikszay József honvédelmi miniszteri tisztviselő, Matolay Etéle alispánnak mostoha fia, e hó 12-én tartotta esküvőjét Budapesten tövisi Fodor Viola urhölgygel, néhai tövisi Fodor Antal Krassó vármegye volt főszámvéveő-ek leányával. A násznagyi tisztet a menyasszony nagybátyja: marsovai Marsovszky Gyula, miniszteri tanácsos teljesítette; nyoszolyó asszony marsovai Marsovszky Béláné urhölgy, tanuk pedig: b. Bánffy István, Kelenyi Sándor, dr. Szabó József és Gerő Gyula főhadnagy voltak. Esküvő után kedélyes lakoma volt, mely a késő órákban ért véget.

A király az őszi gyakorlatokon. Az őszi hadgyakorlatok alkalmából Zemplénmegyének is vendége lesz a király. A megye törvényhatósági bizottságának évnegyedes közgyűlésén Molnár István főispán már be is jelentette az örvendetes hírt, tudatván egyszersmind, hogy a király Tök-Terebesen több napig fog időzni. Fölhívta tehát a vármegyét, hogy a király fogadtatására a szükséges előintézkedéseket tegyék. A közgyűlés ezután egy nagyobb fogadó küldöttséget s egy előkészítő bizottságot választott, mindkettőt a főispán elnökléte alatt.

Nagy jégeső volt Ujhelyben s vidéken f. hó 19-én d. u. A kövesi, feketehegyi, bányi szőlőket a mogyoró nagyságu jég pár perc alatt semmivé tette. Helyenkint a jégretég bokáig érő volt. A nagyon vérmes menyének, miket a szürethez kötöttünk, szomorú valóságra cserélődtek.

Villám. A f. hó 18-án S.-a.-Ujhely fölött elnyargalt zivatar alkalmával a Borsi felé menő vasuti vonalon lévő 2-ik órházba a villám becsapott. Csak a villamos készülékben tett rombolást.

Esküvő. A S.-a.-Ujhelyben állomásozó uhlánus század egyik derék főhadnagya, Lubich Győző, f. évi augusztus hó 1-én vezeti oltárhoz a gyártelep főigazgatójának Grosz Róbertnek művelt és szép leányát, Ellát. Az esketési szertartást Groszmann Alajos, k. r. áldozópap fogja végezni.

Lovas gyalogosok. A 7. sz. uhlánus ezrednek Ujhelyben és a vidéken állomásozó két százada — írja a „Zemplén” — f. hó 16-án tartotta czéllövészeti gyakorlatát, a midőn a gyalogságu degradált legénység „Verndl”-féle karabinjaival 1600 lépéstől kezdve 400 lépésig közeledve oszlopokban és rajokban oly fényes eredménnyel folytatta a tüzelést, hogy a kilőtt golyóknak csaknem 50 százaléka találta el a felállított alakokat. Majd a fő- és altisztek is folytatták a gyakorlatot, természetesen, hogy azok még nagyobb pusztítást vittek végbe az improvizált ellenségnek. Az újabb hadjáratokban, a mióta a tüzfegyverek a gyors- és messze-lövés által a képzeletet meghaladó fokra emelkedtek, a harcászati fogalmak is tetemesen átalakultak. A katonai szakértelem a tapasztalások nyomán is kénytelen volt beismerni, hogy a lovasság azon arányokban vesztett hadászati fontosságából, a mily mérvben a technikai tudományok kötelestedsnek; mely tényezőkkel szemben a gyalogság elleni nyílt rohamok, a mik a mult időkben megindították és többnyire eldöntötték a csatát, mai nap már az anyagok eredménytelen áldozata, és a lovasság tulajdonképeni feladata a kémszemléken, előőrsi és élelmezési szolgálatokon tul alig terjedhet. Könnyen megtörténhetik azonban, hogy a jövő ismét újabbakra tanít, a harez módja újabb stádiumokba jut, sőt valószínű, hogy a jelenlegi körülmények között is, midőn a terépvizonyok előnyeinek felhasználása szokott lenni a győzelem kulcsa, hogy a lövészetben kellőleg kiképezett és megfelelő löfegyverekkel ellátott lovas osztályok az előnyös pozíciók gyorsabb megszállása által sok esetben döntő operációkat vihetnek végbe. Szóval megeshetik, hogy a lovasság ismét hatalmas ellenfélé válik a gyalogságnak. Sőt valami zsenialis tábornok olyan fölényesen fogja felhasználni, hogy nehéz lesz velök boldogulni, — ha csak a bakát is lóra nem ültetik.

Piaczi árak kimutatása Eperjesen, 1887. július 29-én.

Búza 100 klgm	8.25—7.80
Rozs 6.25—5.50	
Árpa 5.50 4.50	Zab 5. — 4.80
Kukoricza 6.50—	
Repeze — —	Borsó 8.50— 8.—
Lencse 15.—	
Paszuly 7.—6.50	Burgonya 1.60 uj burgonya 1.80.—
Szesz 24.	A vásár gyengén volt látogatva. Szép idő.

Kassa—Eperjes—Orló.			
Kassa indulás	— — — —	6 ²⁸ 3 ¹²	9 ⁰⁰
Eperjes érkezés	— — — —	7 ⁴⁸ 4 ³³	10 ¹⁵
„ indulás	— — — —	8 ¹⁰ 4 ⁴⁰	
Orló érkezés	— — — —	11 ⁵⁵ 6 ⁵²	
Orló—Eperjes—Kassa.			
Orló indulás	— — — —	4 ¹⁰ 9 ¹⁰	
Eperjes érkezés	— — — —	7 ⁴⁰ 11 ²²	
„ indulás	— — — —	8 ²⁰ 11 ⁰⁰	5 ⁵⁰
Kassa érkezés	— — — —	10 ⁰⁸ 1 ⁰²	7 ²⁵

Felelős szerkesztő és kiadó: **Heéry Bertalan.**

HIVATALOS ROVAT.

10,991 szám. 3-1

Árlejtési hirdetmény.

E vármegye törvényhatósági bizottságának 1886. évi szeptember hó 28-iki 11 619. számú közgy. határozata, mellyel egy gyalogsági laktanyának és melleképileteinek Eperjesen leendő felépítése elrendeltetett, a miniszterium által jóváhagyást nyerve, ezen munkálat fogantatására a pályázatot ezenel szirokta.

Az építési tervzet — tervezrajz — és a részletes feltételek szerint kiépítendő: 1) Egy kapuépület. 2) Egy tisztai lak épület. 3) Egy altiszti laképület. 4) Két legényeségi laképület. 5) Egy melleképilet. 6) Egy fürdő és zuhany épület. 7) Egy istálló épület. 8) A teleknek egyenettese, kavicsosossá, folyókák burkolása, kerítések, kutak stb.

Ezen munkálat kivételével zsinórmértékű szolgálnak a felsőbb helyen jóváhagyást nyert tervek, költségvetések és leírások, valamint az új beszállásosai törvény 5 §-hoz kiadott utmutatas, — továbbá az általános és különleges vállalati feltételek.

Az összes munkálatok egy vállalatnak egész árak mellett adának ki s az előleges költségelőirányzat szerint kikéltési ár 144.217. frt 28 kr. azaz egyszáznegyvenegyszerkésztantizenthet frt. 28 kr.

Felhívának tehát az ezen munkát elvállalni szándékozók, hogy kéllően felszerelt írásbeli ajánlatukat **f. évi augusztus 25-nek d. e. 10 órájáig** a vármegye alispáni hivatalánál nyújtsák be, mely napon a zárt írásbeli ajánlatok felbontatni fognak.

Az ajánlatoknál a Sárosvármegyei m. kir. államépítészeti hivatalban Eperjesen betekinthető ajánlati minta használandó.

Az ajánlatoz esatolando az általános építési feltételek 2. §-ban megállapított keretszámban 7000 forintnyi bantépénz.

A fennebbi határidőn tul beérkező ajánlatok a tárgyalásból kirekesztettek.

A további ajánlati és vállalkozási feltételek a Sárosvármegyei m. kir. államépítészeti hivatalban a hivatalos órák tartama alatt megtekinthetők, hol egyúttal a tervek is 30 frtany áron megszereshetők.

Kelt Eperjesen, 1887. évi július hó 28-án

Péchy Zsigmond
alispán.

29649. sz. VII. 1887. 1-2

Hirdetmény.

A kassai m. kir. pénzügyigazgatóság részéről közhírré tétetik, hogy a kis-szebeni és a palocsai dohány-nagyváradak betöltése czéljából 1887. július 28-án délelőtt 16 órakor írásos tárgyalás fog tartatni.

A dohány-nagyváros köteles a bélyeg és váltó úrlapok árulását is 1²/₁₀ díj mellett eszközölni.

A dohánykészletet tartozik a kassai m. kir. dohánygyártó mint dohányváru raktárból közvetlenül beszerezni.

A kis-szebeni dohány-nagyvárua forgalma az 1886-ik évben 30952 frt 56 kr. volt, melyből kicsinyben 3320 frt 85 kr. dohányanyag értékesítettett.

A bélyegforgalom 4437 frt 90 kr. volt.

A palocsai dohány-nagyvárua 1886-ki forgalma 7736 frt 39 kr. volt, melyből kicsinyben 1634 frt 77 kr. értékű dohányanyag árusított.

A bélyegforgalom 320 frt 50 krt tett.

A kiustár a kinttetett forgalmi eredményért kezességenem vállal, — a kezelési díjnak utólagos fölemelését nem engedélyezendő és a nagyváros semminemű kárpótlási igényét figyelembe nem veendi, ellenben a nagyváros megtámadhatlan dot hány-anyagkészlet fejében a kis-szebeni nagyváruában 1000 frt és a palocsaiában 300 frt értékű dohányanyagot és azonfölül még a forgalmi viszonyoknak megfelelő és a pénzügyigazgatóság által meghatározandó és legalább 10 napi szükségletnek megfelelő dohányanyag mennyiséget mindenkor készletben tartani.

A pályázni kívánók 50 kros bélyeggel és a kis-szebeninél 300 frt, a palocsainál 100 frt bantépézzel, vagy ezen összegnek valamely m. kir. adó- vagy sóhivatalnál történt letételét igazoló nyugtával ellátott írásbeli ajánlatukat a fentmegjelölt határidőig a kassai m. kir. postaigazgatóság főnökönél tartoznak átadni.

Az ajánlatoz esatolando még az erkölcsiséget, a vagyoni állást és a nagykorúságot igazoló bizonyítvány.

A nagyvárua kezelése az arra alkalmas és a legkisebb ellátási díjat igénylő pályázónak fog adományoztatni és csakie ezen ellátási (tőzsdi) képezheti az ajánlat tárgyát.

A kitűzött határidő után érkezett vagy a megjelölt kéllékekkel föl nem szerelt ajánlatok nem fognak figyelembe vétetái.

Az egyenlő összegű ajánlatokra nézve fontartija a pénzügyigazgatóság a választási jogot.

A tárgyalás befejezése után, esetleg a magym. m. kir. miniszterium határozata után a bantépének visszaadának, az elfogadott ajánlóc azonban visszatartatik addig, míg az a nagyváradat köllőleg be nem rendezi és a fentjelölt készletet beszerzi.

A nagyúr köteles az árudát folyó évi november 1-én megnyitni és ezen időre magát alkalmas helyiséggel és a fent megjelölt dohánykészlettel ellátni.

Egyebekben a dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályok érvényesek, melyek ezen pénzügyigazgatóságnál vagy az illető pénzügyi biztosságnál megtekinthetők.

Az ajánlat a következő minta szerint állítandó ki:

Ajánlat.

Alólirott késznek nyilatkozom a kis-szebeni palocsai dohány-nagyárudát, melylyel a kiesinybeni dohányeladási jog és a bélyegkezelés is össze van kötve, az e részben fennálló szabályok pontos betartása mellett . . . % (szóval is kiírandó) száztöli kezesi díj mellett elvállalni.

A 3000 forint bantépénzről szóló nyugta (esetleg készpénz vagy államkötvény), a vagyoni állást, érkezői magaviseletet és a nagykorúságot igazoló okmány ide csatolattik.

Végül kijelentem, hogy a nagyáruda betöltésére vonatkozó feltételek előttem ismeretesek és magamat azoknak alávetem.

Az ajánlat kézbeveve sajátkezűleg aláírandó.

Az ajánlat külsőjére irandó:

„Ajánlat a kis-szebeni dohány-nagyárudára.”

„A tekintetes m. kir. pénzügyigazgatóság főnökének Kassán”

ezimzendő.

Azon szó „Ajánlat” a borítékon feltűnő módon irattassék, hogy az más levelektől rögtön megkülönböztetető legyen.

Kassán, 1887. július hó 11-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hirdapokban felcserelt gyógyszerek közül melyiket használja betegsége ellen, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetnek Lipcsében s kérés a „Betegbarát” című röpiratot. E könyvecskeben nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem betegségekről szóló jelentések is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziészir is elegendő arra, hogy még a legsúlyosabb gyógyíthatatlan betegség is szorososan elháruljon. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj eselen is gyógyulás várható, s ez ökből egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát” megrendelést elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecske segítségével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek költsége nem kerül.

Valódi csak ezen vedjegy alatt Dr. LEIBER tanár idegerősítő gyógyvitala

bármely, meg a legmakaesabb idegbajoknak tartós, gyökeres és biztos gyógyasára. Minden gyónéségi állapotok, sápkór, szívzorogás, fejfájás, fejköszvény, szívdobogás, gyomorhaj, emésztési zavarok stb. tartós meggyógytása.

Az idegerősítő gyógyvital, mind az 5 világrész legnemesebb növényeiből, az orvosi tudomány legújabb tapasztalatai alapján egy elsőrangú szaktekintély által összealkottatva, ennek következtében teljes biztosítékot is nyújt a fentebbi bajok megszüntetése tekintetében. Minden bővebb tudnivalót elmond a minden úveghez mellékelt körlevél. Ára 1/2 uvegnek 2 forint, egész uveg 3 forint 50 kr., a díj beutítása vagy utánvét mellett.

Főraktár: Fanta Miksa gyógyosz. Gyógyosztár az egyszarvuhoz Pragában. Raktár: Korn gyógyoszeresznél.

Magyarország leghíresebb s legszén-savdúsabb ásvány vizei, a

SZOLYVAI és POLENAI

mely savanyúvizek, borral vegyítve, a legkellemebb üdítő italt nyújtják; gyomor- és idegbajokban gyors és kitűnő segélyt adnak; tüdő-, hörghántalmaknál, huycsóhólyag hurutoknál és járványos betegségek alkalmával kitűnő gyógyosert képeznek. — mindenkor megrendelhetők

MARSALKÓ KÁROLY

munkácsi uradalmi ásványvizbérlnél Nyiregyháza: s kapható jelesb gyógyosztárakban, fűszerkereskedésekben és vendéglőkben is.

Kiadó lakások.

A Szent-Andrássy-féle alapítványi ház főútczai részén 2 nagyobb, három szobából s a szükséges mellékhelyiségekből álló

lakás

f. hó szeptember hó elsejétől kibérelhető.

Bővebb felvilágosítást nyújt az ottani házmester.

A Szent-Andrássy-féle alapítványi ház gondnoksága.

Szenzátiós ujdonság 116 4-3 és a legjobb

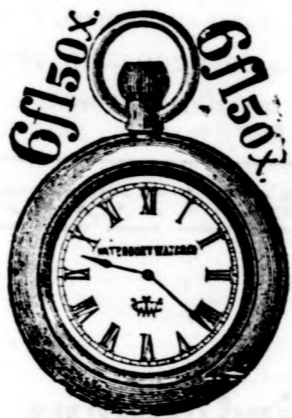
alkalmi ajándék

Waterbury Remontoir-Zsebóra

a világ legnagyobb órágyárából

Waterbury Watch Co., Waterbury, Connecticut amer. egyesült-államok

2,000,000 forint alaptőkével és 1500 darab napi gyártással.

Pontosan jár, megbízható és tartós.

Ára csak 6.50, utánvét mellett

Magyarországi főraktár és javítóműhely:

HOTTELMANN A.-nál BUDAPESTEN

IV., váci-körút 23.

Megbízható ügynök minden városban keresetetik.

En, Csillag Anna

185 cm. hosszú óriási Loreley-hajammal, melyet az általam föltalált kezes 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövekedést és erősíti a hajbort, uraknál elősegít egy teljes erős szakálnövekedést, rövid ideig való használat után a hajnak valamint a szakálnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megőrzi korai őszüléstől a legmagasabb korig. Egy köcsög ára 50 kr., 1 fut, 2 fut. Postával küldés naponként a pénz előleges beküldése vagy postautánvételt mellett az egész világba.

CSILLAG és TÁRSA, BUDAPEST, király-útcza 26-ik szám.

Heilung

Lungenleiden

Tuberkulose (Schwindsucht, Auszehrung), Astmah (Athemnoth), chronischen Bronchialcatarrh etc.

GAS-EXHALATION

(mittelst Rectal-Injection).

Das Unglaublichste, das scheinbar unerreichtbare Ideal der Aerzte, es ist mit dieser Heilmethode ganz u. voll erreicht! Über die überraschenden, unfehlbaren Heilerfolge sprechen am überzeugendsten folgende in Kürze, aber möglichst im Wortlaute zusammengefasste Atteste von Professoren vom Weltruf, welche auch von den Medicin-Zeitschriften des Inn- und Auslandes voll bestätigt wurden:

„Oft schon nach dreitägiger Gas-Exhalation mittelst Rectal-Injection schwinden Husten, Auswurf, Fieber, Schweiß und Rasselgeräusch. Das Körpergewicht nimmt wöchentlich 1/2-1 Kilog. zu. Der Patient wird geheilt und kann die austrenge Lebensweise wieder aufnehmen.“

„Bei Asthma stellt sich 1/2 Stunde nach der Gas-Exhalation ein Nachlass der Athemnoth ein. Bei Fortsetzung der Kur kehren die Anfälle nicht wieder.“ Selbst bei Tuberkulose zerstörten Stimmbändern, wo auch die Hälfte der Lunge zerstört wurde; trat Heilung ein. Von 30 Patienten im letzten Stadium der Tuberkulose wurden mittelst Gas-Injection alle gründlich geheilt.

Wie in den grössten Hospitälern der Welt, so findet auch im k. k. Wiener allgem. Krankenhaus der Gas-Exhalations-Apparat beste Anwendung. Atteste Geheilter liegen vor.

Der k. k. a. p. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injection) ist complet, mit Zugehör zur Gaszerzeugung, sammt Gebrauchsanweisung für Aerzte u. zum Selbstgebrauch für Kranke durch Dr. Carl Altmann, Wien, VII. Bez. Mariahilfer-Strasse 80 B. für 8 fl. und 30 kr. sammt Packung gegen baar oder Postnachnahme zu beziehen. — Die Kur selbst ist weder belästigend noch störend.

Sorvetőgépek

legenyenleterebb magvetésre kaphatók a legnagyobb választékkal és a legszolidabb kiállításban igen olcsó árakon 150 frittól kezdve felfelé

Umrath és Tsa

mezőgazdasági gépgyárban PRAGA-BUBNÁN.

Főraktár Magyarország részére:

Budapest, váci körút 60. szám.

Képes katalógusok ingyen és bérmentve.

Concessionirt von der k. k. öster. Regierung.

AMERIKA-FAHRKARTEN

bei der

Niederländisch-Amerikanischen

Dampfschiffahrts-Gesellschaft

WIEN,

II, Kolowratring 9.

Auskünfte werden postwendend ertheilt.

